

ČD PRO VÁS

REKLAMNÍ MAGAZÍN NÁRODNÍHO DOPRAVCE

2017 / ROČNÍK 9 / ZDARMA

MODERÁTORKA A DRAMATURGYNĚ

IVETA TOUŠLOVÁ

VŽDYCKY JSEM
SE RÁDA TOULALA

10

Užijte si cestu

Můj vlak/můj čas

BRNO–PRAHA od 159 Kč

Cestování má být zážitkem bez kompromisů. Žádné objížďky, kolony, agresivní řidiči. Klidně si zdřímněte nebo otevřete knížku, naše vlaky vás bezpečně a pohodlně dovezou do cíle.

www.cd.cz

České dráhy
Národní dopravce

PŘEDPLATNÉ
30 Kč
za číslo

VÁŽENÍ ČTENÁŘI, MILÍ SPOLUCESTUJÍCÍ,

omlouvám se předem všem milovníkům podzimu a zeptám se: Také máte někteří z vás averzi vůči tomuto období? Já osobně svou absenci pozitivního přístupu k ponurým chladným dnům řeším ve volném čase prozkoumáváním české přírody nebo rovnou odjezdem na dovolenou někam do tepla. Poznávání zvyků, tradic a know-how místních obyvatel mi vždy dobije baterky a nedostatek slunce mi pak nemůže zkazit náladu.

Osobnost tohoto čísla Iveta Toušlová jde dokonce dobré náladě našeho národa naproti. Jak sama říká, na krásu naší země často zapomínáme a je třeba ji stále ukazovat. A tak ve svých pořadech učí Čechy toulat se po Česku. My v redakci s ní souhlasíme, proto jsme pro vás připravili mnoho tipů na výlety, tentokrát po Ostravsku. Tento region je plný kultury, technických zajímavostí, chytré zábavy i moderní gastronomie. Věděli jste třeba, že právě zde začal český trend amerických donutů?

Máte-li Ostravu už prozkoumanou, třeba vás vezme za srdce atmosféra horských jezer a planin se stády divokých koní v Kyrgyzstánu. Místní pastevci jsou totiž známí svou pohostinností a nakažlivým humorem. S pozitivním přístupem je prostě vše jednodušší...

Hezké toulky s vlaky ČD přeje

Johana Kvítková
zástupkyně šéfredaktora

Fotěte
kouzlo železnice
a získajte
Kilometrickou
banku ČD!

Kilometrickou
banku za měsíc
září získává:
Martin Pechát

KOUZLO ŽELEZNICE

Fotografie moderních či historických vozidel a lidí kolem nich posílejte přes webové rozhraní www.cdprovas.cz. Autory zveřejněných snímků odměníme Kilometrickou bankou ČD v hodnotě 2 200 Kč.

ČD pro vás
reklamní magazín
Českých drah

www.cdprovas.cz
cdprovas@cd.cz

TIŠTĚNÝ NÁKLAD
145 000 ks

VYDAVATEL
České dráhy, a.s.

DATUM A MÍSTO VYDÁNÍ
4. října 2017, Praha

REDAKCE
ČD pro vás
Generální ředitelství ČD
nábřeží L. Svobody 1222
110 15 Praha 1

ISSN
1210-9142

ŠÉFREDAKTOR
Václav Rubeš

REDAKČNÍ RADA
Michal Štěpán (předseda)
Radek Dvořák
Jiří Jeřeta
Václav Rubeš
Michal Málek
Johana Kvítková

INZERCE A PŘEDPLATNÉ
info@cdprovas.cz

GRAFIKA/PRODUKCE
SEVENART s.r.o.

TISK
MORAVIAPRESS s.r.o.

POKYNY PRO AUTORY:
V případě nároku na honorář
je nutné, aby autoři redakci
uvedli jméno, příjmení,
bankovní spojení, rodné číslo
a adresu.

V opačném případě nemůže
být honorář vyplacen.

Vyberte si práci v ČD

strojvedoucí | elektromechanik | posunovač
mechanik kolejových vozidel | soustružník kovů

Nabízíme

- hlavní pracovní poměr
- stabilitu zaměstnání s dlouhodobou perspektivou
- zaškolení, profesní růst
- dobré platové podmínky
- zvýšenou výměru dovolené
- jízdní výhody i pro rodinné příslušníky
- penzijní připojištění
- příspěvek na rekreaci

Požadujeme

- vzdělání v technickém oboru nebo zkušenosti v železniční dopravě výhodou
- zodpovědný přístup a bezúhonnost
- technické myšlení
- ochotu vzdělávat se ve svém oboru
- dobrý zdravotní stav

Životopis zasílejte na e-mail
CPSkarieraDKV@gr.cd.cz,
do předmětu uveďte název pozice.

www.ceskedrahy.cz/kariera

České dráhy
Národní dopravnice

23

CESTOVÁNÍ PO ČR
Ostravsko

příští
číslo vyjde
1. 11.
2017

49

ŽELEZNICE
Historie železniční policie

11

RETRO
Účesy

CESTOPIS
Kyrgyzstán

41

54

ČD PRŮVODCE
Auto versus vlak

7

ROZHOVOR
Iveta Toušlová

Psali jsme...

ČD rozšíří nabídku doplňkových služeb

(č. 17/2017)

Národní dopravce od září vylepšil nabídku stávajících doplňkových služeb. Služba ČD Minibar se objevuje ve více vlacích, automaty ČD Snack našly místo v dalších Inter-Panterech. Novinkou jsou i noviny zdarma v první třídě většiny rychlíků vyšší kvality.

Brno se připravuje na velká omezení

(č. 17/2017)

Železniční doprava v jihomoravské metropoli zažila během letních výluk zatěžkávací zkoušku. V příštím roce se totiž na šest měsíců změní režim jízdy vlaků z Třebíče a Moravských Bránic. Navíc pak bude po celý rok 2019 významně omezen provoz na brněnském hlavním nádraží. Tým zaměstnanců Českých drah a SŽDC již intenzivně pracuje na přípravě výlukových plánů tak, aby byla doprava co nejméně zasažena.

Šlechtičny si daly dostaveníčko v Chomutově

(č. 18/2017)

Depozitář Národního technického muzea hostil v rámci akce Parním vlakem z muzea do muzea setkání Šlechtičen. Do Chomutova přijely soupravy v čele s plzeňskou a děčínskou zástupkyní této řady a přidaly se tak k místní parní krasavici. Akce přilákala stovky lidí a splnila nejen dětský sen.

ČD nasadí na linku R17 modernizované vozy

(č. 19/2017)

První ucelená souprava modernizovaných vozů řad A, B, Bee a BDs vyjela na linku R 17 z Prahy do Českých Budějovic. Národní dopravce vlak představil i vedení Středočeského a Jihočeského kraje. Renovací postupně projde více než 75 vozů. Celá flotila bude hotová do tří měsíců. České dráhy krokem reagují na kritiku krajských představitelů.

Čtrnáctideník Železničář (stejně jako magazín ČD pro vás) si můžete předplatit na www.cdprovas.cz/predplatne.

ST PENDOLINO

První modernizované Pendolino již slouží cestujícím

České dráhy dokončily modernizaci první ze sedmi jednotek SC Pendolino. Zásadní omlazovací kúrou prošel vnitřek Pendolina – interiér oddílů pro cestující, toalety, ale také bistro oddíl. Byly vyměněny podlahy, obložení stěn, zavazadlové police a buňky WC, sedadla a elektrické zásuvky s USB konektory včetně nové-

ho LED osvětlení. K informování cestujících slouží nové moderní prvky jako vizuální informační systém, nejmladší cestující zabaví nové dětské kino. Vnější design soupravy zůstal zachován. Svůj návrat na koleje souprava oslavila v sobotu 23. září 2017 na Národním dni železnice ve funkci protokolárního vlaku. Rutinní premiéru si odbylo na spoji SuperCity 241 Pendolino Košičan o dva dny později. Do poloviny příštího roku bude postupně opraveno zbývajících šest sedmivozových souprav včetně jednotky poškozené před dvěma lety nehodou ze Studénce.

E-shop ČD

Zpestřete si cestování zajímavým čtením

Nakupte během října jízdenku v e-shopu ČD a získáte kupon v podobě 20% slevy na nákup knížek a e-knih v e-shopu Nakladatelského domu GRADA. Můžete si vybrat z bohaté nabídky detektivních příběhů, literatury faktu, dětských knížek až po učebnice a jazykové příručky. Pokud nakoupíte nad 1 000 Kč, máte poštovné zdarma. Navíc ke každému nákupu dostanete na výběr knihy v hodnotě objednávky jako dárek! Více na www.grada.cz.

O₂

Využijte 50% slevu na Celodenní jízdenku

České dráhy a společnost O₂ pro vás připravily speciální akci. V rámci programu O₂ Extra výhody může každý zákazník O₂ získat slevu 50% na Celodenní jízdenku pro víkendové cestování. Výhodu lze uplatnit od 27. září do 29. října 2017. Podrobnější informace naleznete na internetových stránkách www.o2extravyhody.cz.

ČD Nostalgie

Poslední parní víkend v Lužné u Rakovníka

O víkendu 7. a 8. října se v železničním muzeu v Lužné u Rakovníka koná na závěr nostalgické sezony tradiční akce – Poslední parní víkend. V sobotu i v neděli se můžete svést do Lužné parním vlakem, který tentokrát odjíždí z pražského hlavního nádraží. V sobotu potáhne vlak do Lužné parní lokomotiva Štokr, zpět do Prahy parní lokomotiva Papoušek. V neděli tomu bude naopak. Po oba víkendové dny pojedou parní vlaky i po tzv. Kolečovce. Hlavní atrakcí v ČD muzeu v Lužné u Rakovníka bude zahradní železnice s vlastní parní trakcí, kterou provozují členové německých zájmových sdružení z Bayreuthu a Lipska. Více na www.cdmuseum.cz.

Palubní servis

Vyzkoušejte novinky v minibarech

Nabídka minibarů na lince Ex3 v úseku z Prahy do Břeclavi se rozšiřuje o nové produkty. Společnost JLV, jež tuto službu provozuje, nabízí drobné občerstvení za výhodné ceny. Můžete zkusit překápanou kávu Tchibo Classic za 20 Kč, milovníci piva se občerství světlým ležákem Pardál Echt za 25 Kč. Z nealkoholických nápojů je nově v nabídce Pfanner hroznový nektar za 25 Kč a jako sladkou tečku na závěr si můžete vybrat švestko-medový perník za 10 Kč.

ŘÍJNOVÝ TIP

Z POHODLNÉHO OBCHODU NA TRASE

Na podzim člověku přirozeně ubývá energie a vánoční sladkosti jsou přitom ještě docela daleko. Co takhle při svých cestách doplnit energii v PONT Marketech? V říjnu v jejich akčním regále najdete mimo jiné například tyčinky Mars, Snickers a Twix v dvojnásobné porci. Troufnete si na ně? Tak šťastnou cestu přes Pohodlné Obchody Na Trase.

www.ponty.cz

pošta

Z dopisů od čtenářů

Vážená redakce, velmi ráda cestuji za poznáním, zejména v létě, a často v kombinaci s kolem. Nedávno jsem byla na cyklistickém výletě na Přerovsku. Cestou domů jsem na nádraží v Přerově zjistila, že mám vyčerpanou platební kartu, a chyběla mi necelá stokoruna na cestu zpátky za místenku pro kolo. Tak jako tak jsem musela čekat na další spoj, kde bylo volné místo pro kolo. Ten den jsem byla po celodenním výletu opravdu unavená. Vedro a zjištění, že nemám dostatek peněz, už byly jen třešničkou na dortu. K mé velké úlevě to diplomaticky vyřešil váš zaměstnanec pan Dohnal, který mi chybějící obnos půjčil ze svého. Následující úřední den

jsem mu poslala poštu dlužnou částku s poděkováním.

Váš časopis přečte se zaujetím celá naše rodina, účastníme se také soutěží. Loni jsme vyhráli rodinné vstupné do Království železnic. Byl to pěkný zážitek. Ještě větší výhra však je, když narazíte na takového člověka, jako je pan Dohnal. Své básnické střevo využiju ke krátkému shrnutí: Přerov, žasnu! Krásné místo. Za okýnkem p. Dohnal je číslo! Řešení mi našel lehce, v dnešní době, to se věřit nechce! ČD na vědomí dám a pochvalu posílám!

Přeji vám více takových lidských zážitků.

S pozdravem nadšená cestovatelka
Ivana Kozarová

Záříjové soutěže

Soutěžili jste s minulým číslem ČD pro vás? Přesvědčte se, zda jste odpovídali správně.

Soutěž o CD Jana Budaře

Jak se jmenuje pohádka, v níž si Jan Budař zahraje roli krejčího Klouzka?

C) Čertí brko

Soutěž o knihu Smrtící byznys

Ve které zemi se odehrává příběh nové knihy Smrtící byznys spisovatelky Hany Hindrákové?

B) Uganda

Soutěž o 2 vstupenky na koncert Glenn Miller Orchestra

Tajenka zní:

Konference je shromáždění, na němž lidé hovoří o věcech, které už dávno měli udělat.

Soutěž pro chytré hlavy

1B, 2C, 3B, 4A, 5A

Jména výherců najdete na www.cdprovas.cz/vyherci.

Vlakem za zážitky

Na dostihy

Kupte si vstupenku na Velkou pardubickou už ve vlaku!

Chystáte se na Velkou pardubickou a chcete se vyhnout frontám u pokladen? Svezte se do Pardubic zvláštním vlakem, v němž si můžete přímo na palubě koupit vstupenku na Velkou pardubickou, a to dokonce za poloviční cenu (nabídka platí pro plné vstupné na stání, tj. za 95 Kč). Zvláštní vlak na Velkou pardubickou odjíždí v neděli 8. října v 8:55 h z pražského hlavního nádraží. V metropoli zastaví ještě v Libni (9:02 h) a přes Kolín (9:35 h), Přelouč (9:52 h), Pardubice hl. n. (10:12 h) a Pardubice-Rosice n. L. (10:24 h) s ním přijedete na zastávku Pardubice závodíště v 10:29 h. Ve vlaku platí běžný tarif ČD, pro úsek Praha hl. n. – Pardubice hl. n. je povinná místenka. Více na www.cd.cz/zazitky.

Nejblíže železniční stanice/zast.: Praha hl. n./Kolín/Pardubice závodíště ad.

Foto: Tomáš Kubela

Na výstavu

Na podzimní Floru Olomouc se slevou Vlak+

Od 5. do 8. října se na olomouckém výstavišti uskuteční podzimní etapa celonárodní výstavy ovoce, zeleniny a školkařských výpěstků Flora Olomouc 2017. Za barevnými a voňavými exponáty se můžete do Olomouce svést na výhodnou zpáteční jízdenku Vlak+ odkudkoli z ČR za polovinu jízdného. Aby vám jízdenka Vlak+ Flora platila i pro zpáteční cestu, je nutné si ji nechat označit razítkem ve stánku ČD, který najdete ve foyer pavilonu A. A na co se můžete těšit? Kromě Podzimních zahradnických trhů se na olomouckém výstavišti bude konat také festival gastronomie a nápojů Olima spolu s Dny moravských vín a Grand Prix ovocných destilátů Flora košť. Více o programu na www.flora-ol.cz.

Nejblíže železniční stanice: Olomouc-Nová Ulice/Olomouc-Smetanovy sady

Foto: Výstaviště Flora Olomouc, a.s.

Za poznáním

Netušené zajímavosti o obnově Pražského hradu

VTereziánském křídle Starého královského paláce na Pražském hradě si od 18. října můžete prohlédnout výstavu mapující proměny centra české státnosti v prvních deseti letech Československé republiky. Expozice s názvem Obnova Pražského hradu 1918–1929 seznamuje nejen se změnami stavební podoby, ale také s výsledky souběžně probíhajícího archeologického a stavebně-historického průzkumu. Dozvíte se na ní zajímavosti o architektu Josipu Plečnikovi, o projektu bytu prezidenta Masaryka nebo třeba o dostavbě katedrály sv. Víta. Výstava je pořádána jako prolog k oslavám 100. výročí české státnosti a potrvá až do 6. května příštího roku. Více na www.hrad.cz.

Nejblíže železniční stanice: Praha-Dejvice/Praha hl. n./Praha Masarykovo nádr. ad.

Foto: Dreamstime.com

Za dobrým jídlem

Do centra Eden za vůni barokní kuchyně

O víkendu 28. a 29. října se uskuteční v zábavném a poznávacím parku v Bystřici nad Pernštejnem tradiční gastronomická akce s názvem Roh hojnosti, pro letošní rok ve znamení kuchyně období baroka. Celkem čtyři restaurace pro vás připraví degustační jídla, která doplní vína z Moravy nebo pivo z minipivovaru centra Eden. Atmosféru zpříjemní barokní hudba a těšit se můžete i na Svatohubertskou jízdu v dobovém oblečení či strom obžerství. Na akci Roh hojnosti je poskytována sleva 15 % pro dospělé a děti po předložení platné jízdenky nebo In Karty ČD. Více na www.centrumeden.cz.

Nejblíže železniční stanice: Bystřice nad Pernštejnem

Foto: Centrum Eden

ROZHOVOR IVETA TOUŠLOVÁ

Text: Matyáš Grézl, foto: Abelsonagency, archiv Ivety Toušlové

Musela jsem se utrhnout ze řetězu, **ABYCH NESKONČILA V PEKLE**

Moderovala Události, stojí za úspěšnými pořady jako Gejzír nebo 13. komnata. Vždy elegantní, usměvavá, nabitá informacemi a připravená pohotově reagovat. Především takovou ji znají televizní diváci z oblíbeného cyklu Toulavá kamera. Říká se o ní, že naučila Čechy toulat se po Česku, ale stejně dobře by je mohla učit i kuchtit a parádit se...

Jste pověstná svým vkusem a stylem oblékání – to vás tak vycvičila televize, nebo se o módu zajímáte?

Mám to asi v sobě. Už od mala jsem byla parádnice. Navíc maminka skvěle a vkusně šila, takže jsem chodila jako ze žurnálu. Cit pro módu ve mně nejspíš vypěstovala a televizní stylistky ho samozřejmě ještě vybrousily.

Do roku 2012 jste moderovala Události, jeden z vůbec nejsledovanějších televizních pořadů. Proč jste s tím skončila, bylo to vaše rozhodnutí?

Vedení televize chtělo změnu Událostí, takže i na naše pozice vyhlásilo konkurz s tím, že se máme přihlásit. Já jsem ale už v té době dělala i vlastní věci, Toulavou kameru, včetně jejích letních speciálů, a 13. komnatu. A už dlouho jsem si pohrávala s myšlenkou, že s Událostmi skončím, protože mě tvůrčí práce bavila víc a skloubit obojí bylo velmi náročné. Reimage hlavní zpravodajské relace jsem proto vnímala jako znamení, že přišel čas věnovat se naplno svým projektům. Do konkurzu jsem se tedy nepřihlásila, a naopak si vymyslela pořady nové. Nejprve Rub a líc a poté Gejzír.

A nechybí vám to?

Budete se divit, ale vůbec. Naopak se mi ulevilo. V Událostech jste v uvozovkách jenom tvář. Do jejich podoby vůbec nezasahujete, kdežto vlastní formáty jsou jako vaše děti. Přivedete je na svět a musíte se o ně starat. Je to sice náročnější a daleko zodpovědnější, ale také mnohem zajímavější. Naplňuje mě to.

Vzpomínáte si na své první vysílání?

Poprvé jsem za moderátorský stůl usedla 1. 1. 1999. Do Prahy tehdy se mnou jela maminka. Pro štěstí. Sledovala moji premiéru u tety, držela mi palce a čekala na mě, protože jsme se pak společně vracely na jih.

A jaké to bylo? Pustíte si ještě někdy ten záznam?

Víte, že jsem ho od té doby neviděla? Ale nebyla jsem moc dobrá, myslím. Měla jsem tré-

mu, jelikož takzvaně do zdi jsem si to vyzkoušela jen jednou, takže to bylo trochu podle hesla z jedné vody načisto. Teď už to chodí jinak. Pilotuje se snad úplně všechno a opakovaně. Navíc se příliš nepovedl můj styling, tudíž mě řada lidí ani nepoznávala. Prostě mé začátky se odehrávaly cestou pokus omyl. Bylo to náročné, někdy bolestivé a teď zpětně i úsměvné.

V čem?

Třeba v tom, jak to všichni kolem řešili a brali nesmírně vážně, jako by šlo o nějakou fatální záležitost, a kolik lidí se mě pokoušelo předělat. Ptala jsem se sama sebe proč? Když si mě vybrali právě proto, že jsem taková, jaká jsem. A všechno to jejich úsilí bylo, s promnutím, nanic. Možná dokonce cestou do pekla. Paradoxně jsem se našla až ve chvíli, kdy jsem se jim utrhla ze řetězu a vydala se vlastním směrem.

Mívala jste tehdy krátké vlasy, že?

Ano. To byl právě jeden z těch nepovedených pokusů, k němuž jsem se nechala přemluvit. A protože s mými nepoddajnými kučerymi nešlo pak už nic moc udělat, trpěla jsem nejen já, ale hlavně naše maskérky, které se je pokaždé pokoušely zkrotit. Myslím, že se tenkrát úpěnlivě modlily za to, aby mi brzy dorostly do původní délky a ony se mnou neměly tolik práce. Navíc marné.

Původně jste ale chtěla studovat DAMU, a dokonce jste se dostala do nejužšího výběru uchazečů. Proč z toho sešlo?

Měla jsem problémy s hlasivkami a doktorka, která mě léčila, určila špatnou diagnózu. Sdělila mi, že je mám trvale poškozené a že můžu na uměleckou dráhu úplně zapomenout. Sice se zmýlila, ale to jsem poznala až po letech. Tehdy se mi zbořil svět. DAMU jsem s pláčem odpískala a šla víceméně z donucení rodičů na pedág. Ale teď zpětně nelituji. Potkala jsem tam skvělé lidi a díky nim jsem tam, kde jsem. Jen jsem si uvědomila, jak nevyzpytatelné jsou cesty osudu a kdo či co všechno nás může ovlivnit, formovat nebo vychýlit od našeho původního záměru.

Jak tedy začala vaše redaktorská kariéra?

Už na vysoké škole jsem po pádu železné opony spolupracovala s Českým rozhlasem a psala do studentských listů, takže jsem průpravu měla. Ovšem působila jsem tam velmi krátce. Přetáhl mě k sobě Ladislav Faktor, někdejší majitel a zakladatel stejno-

**KDYŽ SE ZAMĚŘÍTE
NA ČERNOU A JEJÍ OKOLÍ,
SPATŘÍTE MAXIMÁLNĚ
PADESÁT ODTÍNŮ ŠEDI.**

V UDÁLOSTECH JSTE JENOM TVÁŘ, KDEŽTO VLASTNÍ FORMÁTY JSOU JAKO VAŠE DĚTI. PŘIVEDETE JE NA SVĚT A MUSÍTE SE O NĚ STARAT.

jmenného rádia. I jemu jsem ale záhy frnkla. Tenkrát do televize, kam jsem vyhrála konkurz na pozici krajské zpravodajky z jižních Čech. Odehrálo se to všechno strašně rychle. Z pracovního pobytu v Německu jsem se vrátila v roce 93 a už v roce 94 jsem natáčela první reportáž do Událostí. O dva roky později jsem pak začala moderovat ranní Studio 6. Byl to neskutečný fičák.

Chybělo vám jako redaktorce televizního zpravodajství více pozitivních zpráv? Proto jste přišla s nápadem točit Toulavou kameru?

Upřímně? Trochu jsem se nudila. Ruku v ruce s nabídkou moderovat Události totiž přišel i zákaz dál točit v terénu. A já se cítila tvůrčím způsobem nevyužitá, protože jsem byla zvyklá denně brázdit jižní a mnohdy i západní a střední Čechy křížem krážem. Začala jsme si proto v uvozovkách hrát a stvořila námět na Toulavku i 13. komnatu. Jenže je nikdo nechtěl. Až v listopadu roku 2002 ve zpravodajství zjistili, že neplníme zákon o vysílání z regionů, protože jsme měli málo příspěvků z krajů, a můj nápad by jim vytrhl trn z paty. Oslovili mě, dali šibeniční termín spuštění leden 2003 a já to vzala jako výzvu. Jen s tím, že potřebuji měsíc navíc, abych

dala dohromady lidi, vytvořila koncepci pořadu a nastavila celý systém výroby. Byl to závod s časem, ale vyplatil se. Televizi a především divákům.

Prý vás ke vzniku Toulavé kamery inspiroval bývalý prezident Václav Havel, je to tak?

Tak trochu. Kdysi totiž prohlásil, že u nás panuje blbá nálada, a já si jako moderátorka hlavní zpravodajské relace veřejnoprávní televize uvědomila, že ji my v médiích bohužel spoluvytváříme. Tím, o čem informujeme a jaký obraz společnosti divákům předkládáme. Že je v Událostech velmi málo prostoru pro dobré zprávy, a tudíž se svět může zdát černější, než ve skutečnosti je. Přitom žijeme v nádherné zemi s úžasnou historií, přírodou, tradicemi a máme tu i nesmírně šikovné lidi. Jen je zapotřebí to divákům ukazovat a připomínat.

Co říkáte na tvrzení, že jste Čechy opět naučila toulat se po Česku?

I to jsem slyšela a těší mě to. Chtěli jsme se stát jakousi studnicí nápadů pro výlety po zemích českých. A to se nám, soudě podle reakcí diváků, vážně povedlo. Krom toho

Iveta Toušlová (49)

Narodila se ve Vimperku, její rodiče pocházejí ze Šumavy. Je svobodná, bezdětná. V České televizi působí od roku 1994 nejprve coby externí redaktorka, od roku 1995 jako členka Redakce zpravodajství ČT. Moderovala Dobré ráno a hlavní zpravodajskou relaci ČT Události (do března 2012). Jako autorka stojí například za televizními pořady 13. komnata, Toulavá kamera nebo Gejzír, které taky moderuje. Za cyklus Toulavá kamera, v němž bylo odvysíláno již více než 800 dílů a vydáno 24. knižních publikací, získala řadu ocenění.

jsme je do našeho pořadu zapojili, protože nám posílají vlastní tipy a fotky. Zkrátka informace o tom, co sami zažili, viděli, zjistili nebo co se kde děje. Takže se de facto stali spolutvůrci Toulavky.

A nechybí vám přece jen ono toulání v terénu?

Už sedmým rokem vyrábíme speciál Toulavky, který se vysílá o prázdninách v pátek před Událostmi. Tento formát je právě úžasný v tom, že s kolegou Pepou na pár měsíců opustíme labyrint Kavčích hor a vyrazíme do terénu. A všechno si můžeme vyzkoušet, osahat, vychutnat, ochutnat, prozkoumat. Takže jsem třeba pekla vyhlášené hořické trubičky, lázeňské oplatky, asistovala při zrodu flekovského piva, na bucharu kovala meč, foukala sklo, vánoční ozdoby, točila na hrnčířském kruhu, vyráběla vinuté perle, pokoušela se vytvořit vitráže, tkala gobelín, malovala pravým zlatem na porcelán... Loni jsme se toulali za cechy a řemesly, letos přišly na řadu příběhy venkova.

Toužíte po tom žít někdy na venkově?

Jako mladá holka jsem si myslela, že ne, ale čím jsem starší, tím víc se to mění. Vždycky jsem milovala přírodu. Když jsem dlouho v Praze, stýská se mi po ní. Mám absťák a utíkám aspoň do Krčského lesa, který mám doslova za humny. Poslední dobou tátovi pomáhám na chalupě okopávat zeleninu, plít skalku a je mi tam s ním dobře.

To rodiče ve vás probudili pozitivní vztah k cestování a turistice?

Ano, vedli mě k tomu. Když jsem byla malá a naši ještě neměli auto, chodili jsme každý víkend pěšky k babičce na Solnou Lhotu. Šest kilometrů tam a šest zpátky. Abych nebrblala, vyprávěla mi maminka během cesty pohádky. Své vlastní, vymýšlela si je. A mně to při nich tak uteklo, že jsem nejen necítila únavu, ale už v cíli se těšila na pokračování, tedy na zpáteční cestu. Tenkrát se asi tahle má záliba zrodila.

Za ty roky, co Toulavou kameru vyrábíte, vás snad už nemůže žádná destinace překvapit...

A víte, že může? Nedávno jsme odvysílali velice zajímavou reportáž z Jindřichova Hradce. Ani já Jihočeška jsem nevěděla, že tam mají kostel s tajemnými středověkými freskami. Dodnes se nikomu nepodařilo vypátrat, kdo je jejich autorem a proč vznikly. Jsou na nich prapodivné bytosti, různé stvůry a zvláštní zvířata. Neobvyklá je i další výzdoba této památky. Některé malby připomínají vzorce DNA. A hodně mě zaujal i největší uměle vytvořený pískovcový labyrint v Evropě, který jsme objevili nedaleko Nového Boru. Údajně v něm po bitvě na Bílé hoře našli útočiště a místo k modlitbám čeští bratři a další protestanti. Proto se také jeho části říká Pusté nebo Psí kostely. A v jeskyni zvané Pekelné doly prý zase nacisti vyráběli zbraně do letadel.

Jste také autorkou televizního cyklu 13. komnata, který se vysílá už dvanáctým rokem. Počítali jste na začátku s takovým úspěchem?

Víte, vzhledem k tomu, že si můj námět na 13. komnatu různí dramaturgové na Kavčích horách léta přehazovali jako horký brambor, tak jsem byla vůbec ráda, že jsem ho nakonec prosadila. Už jsem v to ani nedoufala. Mým původním záměrem bylo ukázat prostřednictvím známých osobností různé životní zkoušky, třeba vážnou nemoc, nehodu, ztrátu blízkého člověka, deprese nebo lidská selhání, jako pád do tenat alkoholismu či drog, zapletení se s extremistickými skupinami atd. To vše pak nechat glosovat odborníky a dát dané-

mu tématu všeobecně platný rámec. Měl to být ucelený třináctidílný cyklus. Jeho úspěch byl ovšem tak velký, že si vlastně diváci vyžádali další a další pokračování. Což nás samozřejmě nesmírně těší.

Co za její popularitou podle vás stojí?

De facto je to léčba příběhem. A ta je stará snad jako lidstvo samo. Ještě dávno před tím, než se člověk naučil psát, předávali stařešinové rodů všechny nabyté zkušenosti a poznatky svým blízkým formou vyprávění u planoucích ohňů. Byla v nich moudrost věků, jich samotných i jejich předků. A také síla dodávající odvahy a naději i v dobách temna či nečasu.

Má tedy 13. komnata léčit?

O to nám od začátku šlo. Nabídnout prostřednictvím vyprávění známých osobností, jimž cestu zkřížila nějaká nepříznivá událost, lék všem těm, jimž se přihodilo cosi podobného a zatím nevědí, jakým směrem by měli či mohli kráčet dál. A snad se nám

VÁCLAV HAVEL KDYSI PROHLÁŠIL, ŽE U NÁS PANUJE BLBÁ NÁLADA, A JÁ SI UVĚDOMILA, ŽE MY V MÉDIÍCH JI SPOLUVYTVÁŘÍME.

to i povedlo. 13. komnata skutečně léčí. Kromě diváků třeba i pacienty z Psychiatrické léčebny v Opavě, kteří některé díly z našeho cyklu využívají při skupinové terapii.

Váš třetí cyklus, Gejzír, nabízí také optimisticky laděné reportáže. Je tomu tak?

Ano. Jsou v něm neobyčejné příběhy obyčejných lidí, kteří něco dokázali, zvládli, překonali. Připomínáme známé české osobnosti, umělce, sportovce, vynálezce. Ukazujeme inspirativní podnikatelské počiny, mimořádné objevy našich vědců, netradiční aktivity i fenomény doby.

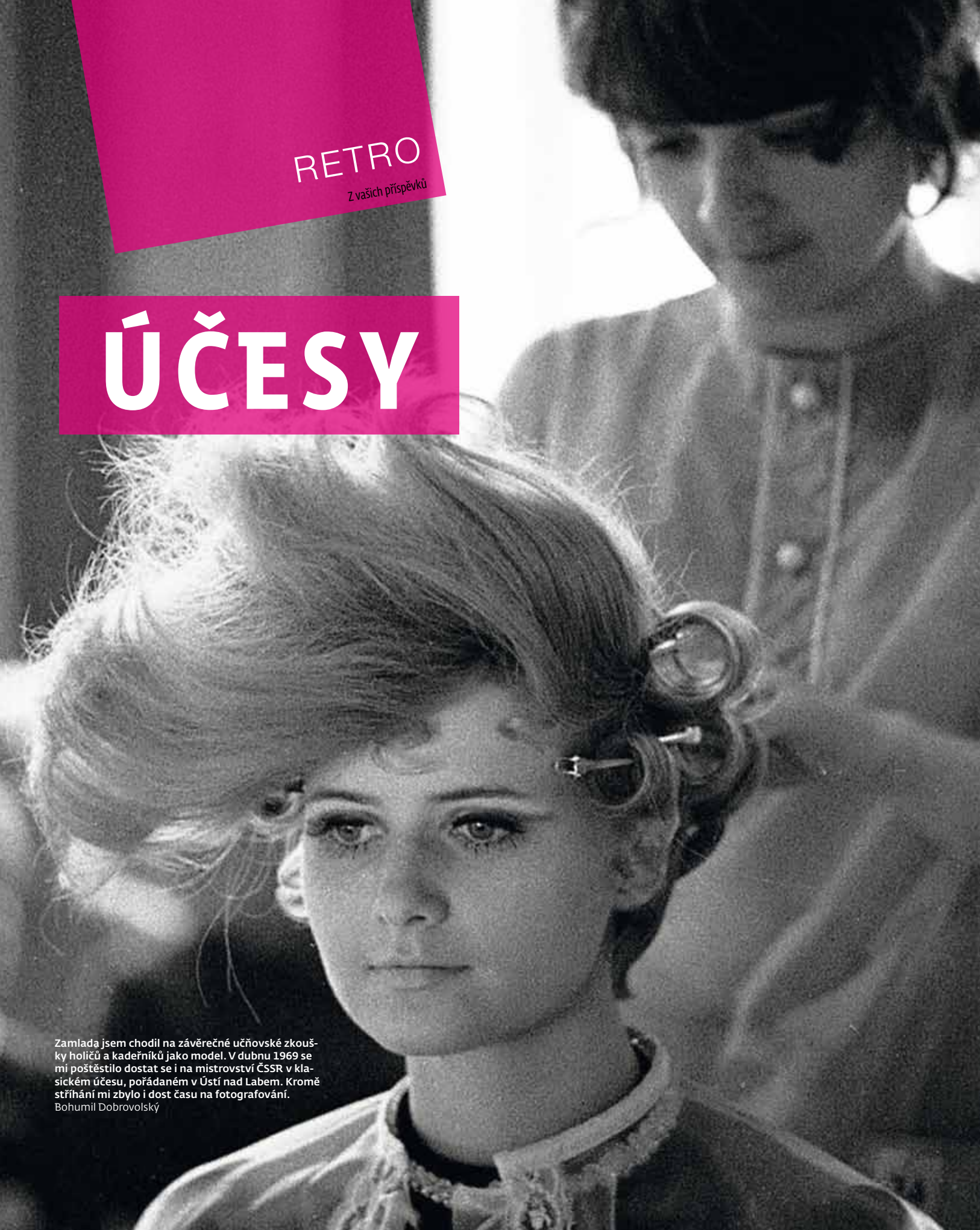
Nakonec se vám tedy povedlo realizovat pozitivní přístup ke zprávám.

Podívejte, svět není černobílý, hraje všemi barvami. Jen je důležité nedívat se pouze na omezenou výseč onoho spektra, ale vnímat ho v plné šíři a pestrosti. Když se zaměříte na černou a její okolí, spatříte maximálně padesát odstínů šedi.

Vnímáte tedy teď svět z té lepší stránky?

Na to vám odpovím příběhem: Malý indiánský chlapec se kdysi zeptal starého šamana, jak je to na světě s dobrem a zlem. A on mu řekl: Představ si, že všude kolem tebe, ale i v tobě, stále bojují dva vlci. Dobrý a zlý. A chlapec na to, který že vyhraje? Přece ten, jehož budeš víc krmit, hochu. Odvětil moudrý muž. A tak to je. Záleží jen na nás, čemu věnujeme svůj čas, energii a pozornost. ■

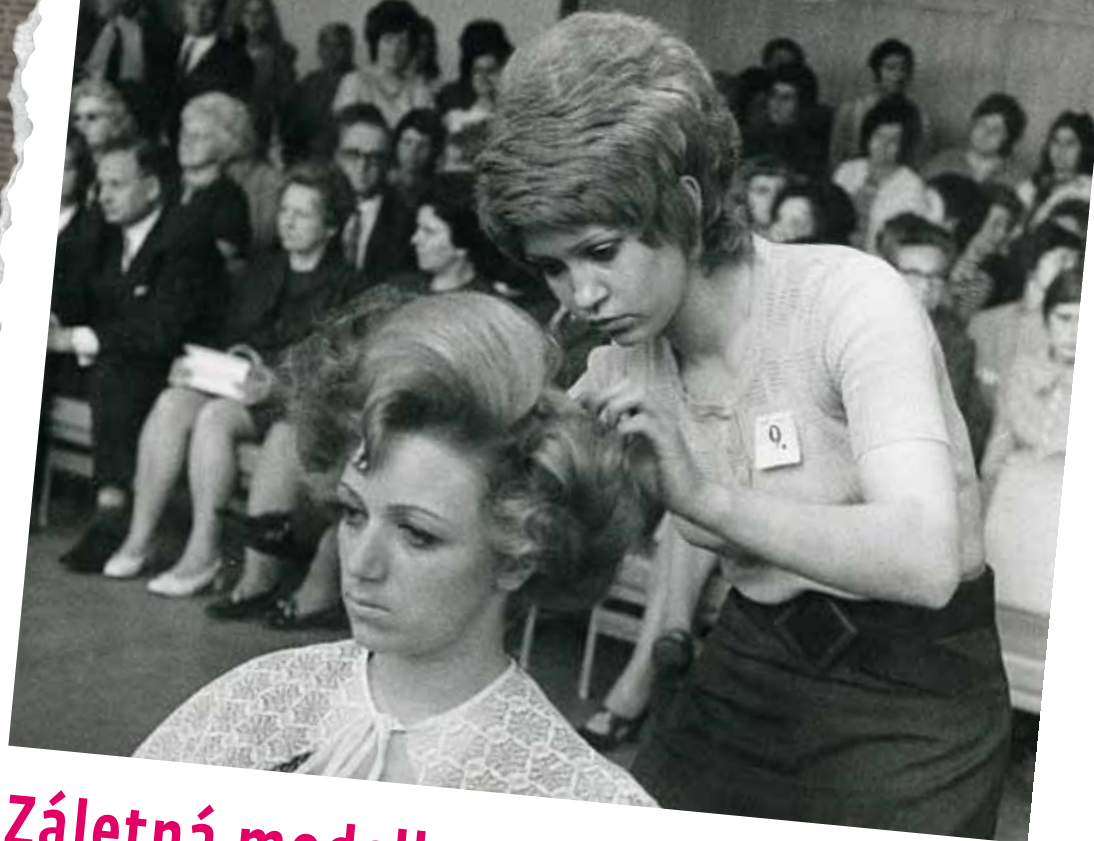

RETRO
Z vašich příspěvků

ÚČESY

Zamladá jsem chodil na závěrečné učňovské zkoušky holičů a kadeřníků jako model. V dubnu 1969 se mi poštětilo dostat se i na mistrovství ČSSR v klasičtém účesu, pořádaném v Ústí nad Labem. Kromě střihání mi zbylo i dost času na fotografování.

Bohumil Dobrovolský

Záletná modelka

Ukadeřnického křesla jsem strávila půl století. A pořád mě to baví. Vlastně bych tuhle profesi nevyměnila za žádnou jinou, protože tě radosti, když od vás odchází žena, která má aspoň chvíli pocit, že je nejhezčí široko daleko, se máloco vyrovná. A nic na tom nezmění ani to, že mám za ty roky křečáky jako blázen, zničnou páteř a televizi si doma musím pouštět naplno, protože z toho řevu fénů jsem nahluchlá.

Nejradší ale vzpomínám na kadeřnické soutěže, kterých jsem se hodně zúčastňovala v sedmdesátých letech. Musím říct, že jakkoli byla atmosféra ve společnosti v té době zoufalá, na soutěžích to vůbec nebylo znát a panovala tam vždy výborná, i když soupeřivá nálada. Podobně jako jiná oborová klání, měly i soutěže v účesové tvorbě několik kol a kadeřnice se postupně probíjovávaly z oblastních přes okresní a krajská až do národních kol. Finále bylo celorepublikové a zúčastňovalo se ho asi 30 soupeřících. I přes to, že jsem na přípravu neměla úplně ideální podmínky, protože můj tehdejší vedoucí neměl pro takovou iniciativu pochopení a vyčítal mi i to, že během tréninku po pracovní době v salonu svítím, se mi dařilo. A to i díky mé modelce Růženě, která byla nejenom krásná s kvalitním vlasovým fondem a ideálním tvarem hlavy, ale i spolehlivá. Tedy většinou...

Dostaly jsme se do celorepublikového finále, které se tehdy, v roce 1974, konalo ve Frýdku-Místku. První soutěžní den proběhl nad očekávání dobře a v průběžném hodnocení jsem byla v první desítce. Takže bylo co oslavovat, ale jen střídmě, protože následující den byla na programu disciplína večerních účesů, což je takový Olymp všech kadeřníků. Po dvou skleničkách v hotelovém baru jsem šla na pokoj a vyběžela jsem k tomu i Růžu. Ta si ale podezřele dobře rozuměla s pohledným mladým mužem. Nechala jsem je tedy být s přesvědčením, že moje modelka je přece spolehlivá a svědomitá a ráno bude – jako vždy – perfektně připravena.

Nebyla ani na pokoji, ani v hotelu, prostě nikde. Z mírné nervozity jsem začala propadat lehké panice, protože všichni už byli připraveni v sále na zahájení druhého soutěžního dne a Růžena pořád nikde. Necelých pět minut před „výkopem“, když se mě hlavní hodnotitel již velmi naléhavě ptal, jestli hodlám v soutěži pokračovat, se zpoza opony pódia vysunula čísi ruka a zatahala mě za šaty. Nahlédla jsem do zákulisí a myslala, že omdlím – Růža juchala celou noc a bylo to na ní sakra znát! Již tak katastrofální stav ještě podtrhoval obrovský cuclek! Na vteřinu jsem to chtěla vzdát, ale když jsem si vzpomněla na nerudného vedoucího, kterému by měl z mého fiaska jenom radost, vzala jsem Růženu, spláchna jí hlavu ledovou vodou, památku na vášnivou noc zamaskovala make-upem a šly jsme na věc. Během půlhodinového limitu na tvorbu večerního účesu jsem jí musela hlavu prakticky neustále podpírat a pořád do ní štouchat, aby neusnula.

Dopadlo to tak, že vlny – tehdejší vrchol stylu v účesové tvorbě – vypadaly jako z pařížského módního časopisu a Růžena, asi jak byla ještě ovíněná, měla mnohem větší charizma než normálně. Z Frýdku jsme jely s pohárem za druhé místo. Horší to měla má kolegyně z pánského. Mladý fešák byl totiž její mužský model! A protože na soutěž vůbec nedorazil, byla diskvalifikována. Páni tvorstva tenkrát prohráli 0:1. ■

Foto: kniha Retro 1 (Michal Petrov)
Klatoviny.blogspot.cz
www.odkarla.cz
DDR museum

Nejhorší účes všech dob

„Jé, hele, v Retru bude téma účesy, tak pošli tu, kde máš ty strašný vlasy,“ pravila má dcera. „Vždyť jsou v pohodě,“ odvětil jsem. „Nejsou, nic horšího jsem neviděla, to otisknou...“

Martin Těhel

Paruka

Takto mi v roce 1977 služela mamčiná paruka. V té době bylo velmi moderní pod ni schovávat dlouhé vlasy.

Simona Nejedlá

Pomáda

Na snímku z konce padesátých let je můj tchán Honza, který jako by okopíroval účes z filmu Pomáda. Ten byl ale natočen o mnoho let později, tak nám není známo, kde čerpal inspiraci.

Martin Kosek

Asi stejný holič

Na fotce z počátku sedmdesátých let je pět sestřenic mojí manželky. Podle podobných účesů je vidět, že všechna děvčata měla stejného kadeřníka.

Martin Kosek

Ateliérové foto

Snímek mého tehdy nového účesu pořízený v ateliéru pana fotografa Sovičky.

Barbara Čechová

Domácí stříhání

Byly doby, kdy holičské a kadeřnické práce byly na vesnici prováděny většinou svépomocí. V létě roku 1973 teta Anna stříhá svého muže Josefa. V dalším roce už se Josef raději svěří do rukou svého švagra Rudolfa, řemeslníka „práce všeho druhu“.

Josef Musil

Staňte se spolutvůrci našeho časopisu!

Na této dvoustraně najdete i v následujících číslech vždy několik retro fotografií „s příběhem“ (a datem vzniku před rokem 2000) vztahujících se k uveřejněnému tématu a vybraných z vámi zaslaných příspěvků. Fotografie, doplněné několikařádkovým popisem (datum a okolnosti pořízení – zejména místo, zobrazení aktéři atd.), můžete zasílat elektronicky (naskenované) **přes webové rozhraní www.cdprovas.cz** (záložka soutěže/retro), případně poštou na adresu redakce (viz str. 64). V případě zasílání poštou uveďte na obálku heslo RETRO. Fotografie vám budou vráceny pouze na vyžádání! Každý námi vybraný snímek bude honorován částkou **600 Kč**.

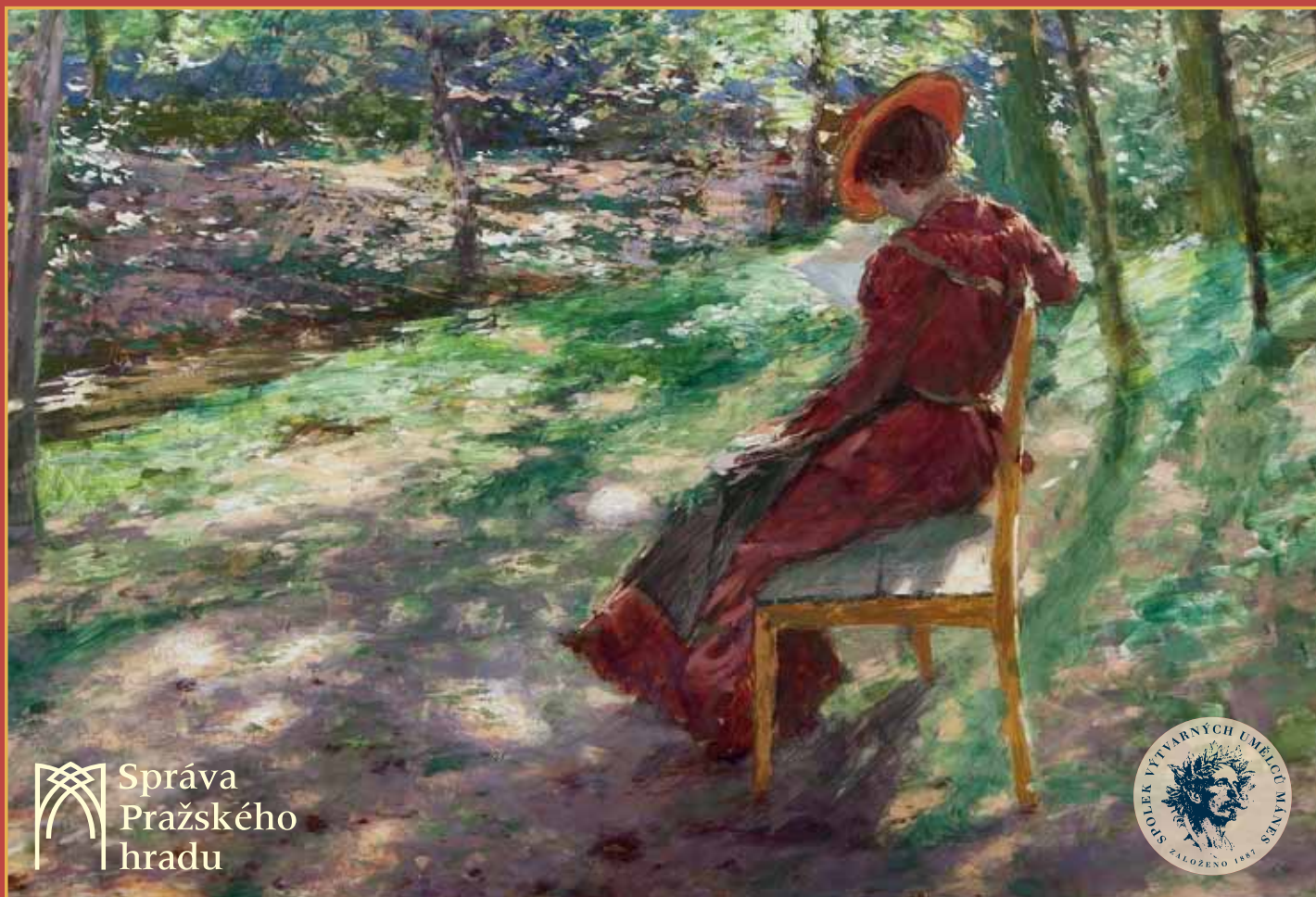
Pro nejbližší čísla magazínu vyhlášíme následující témata:

č. 11/2017: MYSLIVOST
uzávěrka zaslání 11. října

č. 12/2017: ČERT, MIKULÁŠ A ANDĚL
uzávěrka zaslání 8. listopadu

SVĚTLO V OBRAZE ČESKÝ IMPRESIONISMUS

INSPIRACE BLÍZKÉ I VZDÁLENÉ

 Správa
Pražského
hradu

JÍZDÁRNA PRAŽSKÉHO HRADU 6. ŘÍJEN 2017 — 7. LEDEN 2018

VÝSTAVA SE KONÁ POD ZÁŠTITOU PANA MILOŠE ZEMANA, PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY.

Výstavu pořádá Správa Pražského hradu a Spolek výtvarných umělců Mánes.

partneři výstavy

generální mediální partner

mediální partneři

Tipy a recenze připravuje **JAN KÁBRT**,
novinář a publicista.

KULTURA

KINO • FILMY NA DOMA • DIVADLO
VÝSTAVY • KONCERTY • KNIHY • CD

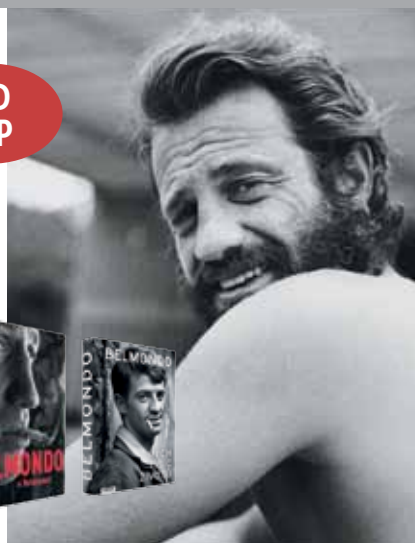
KULTURNÍ TIPY A RECENZE

MÝCH TISÍC ŽIVOTŮ / BELMONDO O BELMONDOVI

Dlouho se tomu vyhýbal, ale nakonec, v čtyřiaosmdesáti letech, se rozhodl, že četné řady příznivců nechá do svého života a soukromí nahlédnout. A to dokonce hned ve dvou knihách, které se v našich knihkupectvích objeví 25. října. V biografii *Mých tisíc životů* vtípem sobě vlastním líčí vzpomínky na dětství poznamenané válkou, na odhodlanou matku a otcův ateliér, vypráví o prvních láskách i vojenské službě v Alžíru, o barových pultech, na nichž hýřil se svým kamarády... V publikaci *Belmondo o Belmondovi* nabízí svůj život v obrazech. Snímky vybíral jak z osobního archivu, tak z desítek světových agentur. Na obrázcích nechybí rodné město, dětství, rodina, ženy, přátelé, děti, filmy i divadlo. Pokud máte filmy s Jeanem-Paulem Belmondem rádi, tyto dvě knihy vám jejich hrdinu přiblíží jako nic jiného.

PRÁH, 299 A 790 Kč

ČD
TIP

KINO

8 HLAV ŠÍLENSTVÍ

Zpěvačka Aneta Langerová se poprvé představuje v titulní roli celovečerního filmu, životopisu ruské básnířky Anny Barkovové. V roce 1921, kdy vyšla její první sbírka, před sebou měla zářivou kariéru. Jenže už o pár let později směřovala v nákladním vlaku do neobydlené části Kazachstánu – ve vyhnanství a gulazích nakonec strávila dlouhých 22 let.

ČR, SR, 107 MIN / REŽIE – MARTA NOVÁKOVÁ / HRAJÍ – ANETA LANGEROVÁ, ZUZANA FIALOVÁ, VIKTORIE ČERMÁKOVÁ, MARIE ŠTÍPKOVÁ, LUBOŠ VESELÝ, MARTIN SITTA, PAVEL ZEDNÍČEK **V KINECH OD 12. ŘÍJNA**

SNĚHULÁK

Ačkoli jeho autor Jo Nesbø zcela určitě ještě neřekl poslední slovo, je už dnes Harry Hole legendou severské kriminálky. Na jedné straně nezodpovědný alkoholik, na druhé brilantní vyšetřovatel, který umí najít stopu i tam, kde ji ostatní nevidí. Teď si s ním chce brutální vrah hrát – na místě činu za sebou pokaždé nechává postaveného sněhuláka.

USA, VB, ŠVÉDSKO, 120 MIN / REŽIE – THOMAS ALFREDSON / HRAJÍ – MICHAEL FASSBENDER, REBECCA FERGUSON, CHLOË SEVIGNY, J. K. SIMMONS, VAL KILMER, CHARLOTTE GAINSBURG

V KINECH OD 12. ŘÍJNA

FILMY NA DOMA

VYŠŠÍ MOC

S dvou a půlročním odstupem po premiéře v kinech se na DVD objevuje příběh, za který si švédský režisér Ruben Östlund odvezl Cenu poroty z festivalu v Cannes. Vztah Ebby a Tomase v něm poznamená mohutná lavina při dovolené v Alpách, která se řítí na jejich hotelovou restauraci. Zatímco zoufalá Ebba chrání vyděšené děti, Tomas v panickém strachu utíká do bezpečí...

ŠVÉDSKO, 118 MIN / REŽIE – RUBEN ÖSTLUND / HRAJÍ – JOHANNES KUHNKE, LISA LOVEN KONGSLI, CLARA WETTERGREN, VINCENT WETTERGREN

ŠPUNTI NA VODĚ

Vypadá to, že na tyhle dva dny, o nichž povedená komedie vypráví, žádný ze tří bratrů dlouho nezapomene. Na jejich začátku stál

nápad, že by mohli vyrazit na oslavu zlaté svatby svých rodičů jako za starých časů – jen ve třech na kánoích po řece. Jenže po vzpouře jejich partnerek, které jim nechávají potomky na pospas, se spanilá pánská jízda mění na desetičlennou výpravu.

ČR, 83 MIN / REŽIE – JIŘÍ CHLUMSKÝ / HRAJÍ – HÝNEK ČERMÁK, ANNA POLÍVKOVÁ, TATIANA VILHELMOVÁ, JIŘÍ LANGMAJER, PAVEL LIŠKA, DANA SYSLOVÁ A DALŠÍ

DIVADLO

4 + 4 DNY V POHYBU

Zavedená přehlídka současného umění představí na několika místech hlavního města řadu aktuálních, provokativních a především unikátních divadelních a tanečních projektů. Vystoupí umělci z Angoly, Ukrajiny, Finska nebo Pobřeží slonoviny a spolupracovnice Andy Warhola Penny Arcade nabídne svůj projekt složený ze vzpomínek na 40 let v popkultuře.

RŮZNÁ MÍSTA, PRAHA / 6.–14. ŘÍJNA

VÍCE INFORMACÍ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH WWW.CTYRIDNY.CZ

ZAHRAJ TO ZNOVU, SAME

Oblíbený kus z pera Woodyho Allena. Jeho hrdinou je filmový fanoušek Allan Felix, který se dostal do nepříjemné životní situace: odešla od něj manželka a on se snaží získat srdce jiných žen. Jenže v jejich přítomnosti se mění v nemotoru, který ze sebe nedokáže vypravit smysluplnou větu. Na pomoc mu přispěchá nejlepší přítel se svojí ženou i Humphrey Bogart z filmu Casablanca.

TĚŠÍNSKÉ DIVADLO, ČESKÝ TĚŠÍN / REŽIE – MILOSLAV ČÍŽEK

HRAJÍ – TOMÁŠ HÁBA, ADÉLA KRULIKOVSKÁ, DAVID DEPTA A DALŠÍ

DESKY

TĚŽKEJ POKONDR

STAR BOYS

Od chvíle, co se jejich hity začaly šířit éterem, uplynulo jedenačtyřicet let. Za tu dobu jich duo Miloš Pokorný a Roman Ondráček vyprodukovalo víc než dost, namátkou Nám zvedej, Šopák, Vem kačky, Pejzy a další. Ironickými texty na notoricky známé hity se hemží i jejich nová deska, na níž se Macarena mění na Má asi křena, I'm Scatman na Kretěna nebo I Like To Move It na Už nechcem hulit!!!

BEAUTIFUL TRAUMA

P!NK

Novinku tento měsíc vydává jedna z nejpopulárnějších zpěvaček světa, která v posledních letech produkuje jeden hit za druhým. Další s názvem What About Us ostatně už nějaký čas nové CD ohlašuje v rádiích, jde navíc o jednu z nejsilnějších písní vůbec, jakou kdy zpěvačka vypustila. V baladě upozorňuje na práva lidí, která jsou podle ní kvůli vládnutí prezidenta Trumpa v ohrožení.

KNIHY

MUŽ U KORMIDLA

NINA STIBBEOVÁ

Rodiče se rozvedli, a tak se devítiletá Lizzie, její sestra, mladší bratr a fenka labradora namísto Londýna ocitají v malé a poměrně nehostinné vesnici v Leicestershire. Jejich matka, našťavaná na celý svět, se brzy začne utápět v alkoholu a psát cynické divadelní hry, a tak děti nelení a začínou jí mezi muži v okolí hledat toho nejvhodnějšího.

XYZ, 269 Kč

POVÍDKY NA TĚLO

MARTINA FORMANOVÁ

Manželka režiséra Miloše Formana naposledy zaujala knižním zpracováním příběhu modelky Pavlína Pořízkové a jejích rodičů v knize Případ Pavlína. Nyní se pustila do kratších povídek, které propojují partnerské a intimní vztahy v nejrozmanitějších podobách. S vtipným nadhledem líčí střet mužského a ženského světa i přehnané představy o nás samotných.

PROSTOR, 237 Kč

VÝSTAVY

PŘED OČIMA: PŘÍBĚHY IRÁKU

Takhle vypadá Irák, jak ho pravděpodobně neznáte. Namísto obrázků války, násilí, uprchlických táborů a humanitární krize, které vyplňují televizní zpravodajství, nabízí výstava pohled tamních mladých dokumentaristů, kteří zachycují útržky každodenní irácké reality – s výhodou znalosti prostředí a díky přístupu do míst a komunit, které jsou jinak mimo zájem i dosah zahraničních fotožurnalistů.

CENTRUM SOUČASNÉHO UMĚNÍ DOX, PRAHA,
OTEVŘENO DO 8. LEDNA 2018

VLASTISLAV HOFMAN / POCTA INVENCÍ

Třináct let po retrospektivní výstavě v pražském Obecním domě si máme opět možnost připomenout dílo a osobnost jednoho z nejzajímavějších představitelů kubistické architektury u nás, Vlastislava Hofmana. Byl mužem mnoha talentů, kromě architektury se věnoval scénografii, malířství, designu a grafice. I díky tomu výstava obsáhla všechny prostory galerie. Je tu k vidění Hofmanovo řešení hřbitova v Praze-Žitovské, návrhy fasád i Citadely Vyšehrad, nábytku i řady užitého umění, výběr grafické tvorby nebo vize krematorií v Pardubicích a Písku. Velká část výstavy pojednává o krematoriu v Moravské Ostravě, které Vlastislav Hofman navrhoval s Františkem Menclem a jenž by dnes patřilo k architektonickým skvostům města, kdyby jej minulý režim v sedmdesátých letech nenechal srovnat se zemí. Stavbu představují rozměrné digitální tisky a celou kauzu připomínají dobové materiály. Výstava se bohatě věnuje i umělcově scénografické tvorbě, kterou obohacují snímky a projekce z řady divadelních inscenací.

DŮM UMĚNÍ, OSTRAVA

OTEVŘENO DO 7. LEDNA 2018

Seznamka, v níž seznámení je to poslední

Po delší době se na obrazovky vrátila seznamka ve velkém stylu – Prima společně se slovenskou televizí Joj začaly podle zahraniční licence vysílat show *Take Me Out*, která má za sebou v Británii osm sérií a vysílá se ve více než třech desítkách dalších zemí. Brzy se okouká a romantická duše se v ní ztratí.

Seznamkám obecně se na tuzemských obrazovkách příliš nedaří. Nova to zkoušela s Milionovým párem, který před svatbou i po svatbě sliboval pro vítěznou dvojici půl milionu korun, předčasně však skončil, když se ukázalo, že jedna ze soutěžících je pornoherečka.

Show *Vem si mě*, kde dívky usilovaly o multimilionáře, sice dospěla až do finále, posléze se ale ukázalo, že vysněný chlapík je podvodník, který má místo bezedných kreditních karet dluhy.

A pokud vydrží nějaký vztah ze soutěže *Take Me Out*, bude to takřka zázrak. Ve studiu stojí třicet nezadaných slečen, které na jednu stranu moderátoři označují jako šelmy večírků, na druhou je neváhají shodit hláškou „Jsou to jen křehké ženské duše, nic jiného.“ Dámy samotné pak na jakouko-

liv eleganci dávají zapomenout prohlášením „Mám z tebe pocit, že kdybych se ohlédla, už šukáš všechno okolo“ nebo „Na rybách umím i držet hubu“.

O srdce dívek, které v řadě případů usilují o krásu prostředky mírně řečeno přehnanými, usiluje vždy jeden chlapík, většinou z kategorie metrosexuál či nadsamec, který působí, že přišel spíše než pro lásku zapracovat na vlastní prezentaci. Nebo některá dáma opravdu touží po muži, který se charakterizuje „přirovnal bych se k růži, že jsem pěkný a zároveň umím píchat“ nebo tvrdí, že „by rád obdělával celé plantáže“? Z dohrávky na internetu je pak patrné, že si pro první schůzku nezapamatoval ani jméno vyvolené.

Kromě velkého nánosu prostoduchosti, laciné pompéznosti, lascivních soutěžících a záplavy srdíček toho *Take Me Out* moc nenabízí. Jistě, koncentrace krásy je tady asi vyšší, než v jiných vysílacích časech, ale ta je jen chabým pozlátkem pořadu. Jinak nemá nic. A zoufale postrádá kouzlo seznámení, jakýkoli nádech romantiky, na jejichž základech by mohl případný vztah zažehnout. Ale jde tady vlastně ještě o vztahy? ■

ŘÍJNOVÉ MENU

SAMETOVÍ VRAZI

Film vychází z jedné z největších porolučních kriminálních kauz, kte-

rá je známá jako orlické vraždy, neboť oběti gangu končily v sudech na dně přehradu Orlick. Hraje Michal

Dlouhý, Jan Dolanský, Richard Krajčo, Alice Bendová a Lucie Benešová.

ČT1 • NEDĚLE 15. ŘÍJNA / 22:15

BONNIE A CLYD

Legendární příběh slavné gangster-ské dvojice s Faye Dunaway a Warrenem Beattyem v hlavních rolích založený

na skutečných událostech, které se v době krize třicátých let minulého století staly symbolem boje proti vládnímu systému.

PRIMA MAX • PÁTEK 20. ŘÍJNA / 20:00

VŠECHNO NEBO NIC

Svižná komedie o dvou nerozlučných kamarádkách z knihkupectví – rozve-

dené Lindě, praktické matce malé holčičky, a Vandě, svobodné a nezávislé krásce, která muže přitahuje jako magnet. Jenže její

vyvolený není tím, kým se zdál být...

PRIMA • SOBOTA 21. ŘÍJNA / 20:15

DÁMA A KRÁL

Hrdinou nového seriálu na Nově je soukromý vyšetřovatel, který odhaluje skutečné viníky trestných činů, z nichž jsou obviněni klienti advokátní kanceláře, která ho najala. V hlavních rolích se

představí Matěj Hádek nebo Miroslav Donutil.

NOVA • OD 22. ŘÍJNA / 20:15

hodnocení

TAKE ME OUT
VYSÍLÁ TVPRIMA

10%

TV KUPÉ

■ DUEL NOVY PROTI SUPERDEBATĚ

Ve čtvrtek 19. října, tedy v den, kdy Česká televize připravuje od 20 hodin předvolební Superdebatu, zařadí Nova *Duel* s Andrejem Babišem a Lubo-mírem Zaorálkem, který začne už pět minut před 20. hodinou a moderovat ho bude Ray Koranteng. Prostor mu tak uvolní i *Ordinace v růžové zahradě*.

■ AUTOR TEORIE TYGRA TOČÍ PRO PRIMU

Režisér a dramaturg Radek Bajgar a scenáristka Mirka Zlatníková, kteří se v tandemu podíleli na seriálech *Soukromé pasti* nebo *Nevinné lži* a natočili film *Teorie tygra*, teď spolupracují na osmidílné komediální krimi sérii *Černé vdovy* s Jitkou Čvančarovou či Janou Plodkovou, kterou točí pro Primu.

■ ČT ROZŠÍŘÍ ZAHRANIČNÍ ZPRAVODAJE

Zpravodajství České televize dosud využívá služeb devíti redaktorů v zahraničí, v příštím roce jich bude dokonce jedenáct. Novou londýnskou kancelář obsadí Bohumil Vostal, dosavadní reportér z Bruselu (nahradí ho moderátor *Událostí*, komentářů Lukáš Dolanský), druhý post se chystá v tureckém Istanbulu.

KRYSAŘ na cestě k dokonalosti

Potřetí se na domácím muzikálovém jevišti představuje Krysař, muzikál Daniela Landy z roku 1996. Navazuje na původní vydařené představení z divadla Ta Fantastika a nabízí strhující podívanou s řadou výborných pěveckých výkonů.

V roce svého prvního uvedení vzbudil Krysař senzaci. Část kritiky si nenechala ujít příležitost k výpadům proti Landově minulosti v kontroverzní kapele Orlík a označila muzikál za xenofobní a rasistický, ač jeho obsah působí naopak, když poukazuje na tenkou hranici, jež může ve společnosti vyvolat nečekaný fanatismus.

Pozornost Krysaře vzbudil ale především z uměleckého pohledu – rok po uvedení Draculy, který naznačil, že i domácí autoři (v tomto případě Karel Svoboda, Zdeněk Borovec a Richard Hes) dokáží napsat muzikál světového formátu, stvrdil tento fakt jediný muž – Daniel Landa.

Nezapomenutelná Finková s Bílou

Představení v Ta Fantastice bylo syrové a bez zbytečných kudrlin hnalo své hrdiny kupředu, Linda Finková s Lucií Bílou vystříhly fantastický duet hádajících se sester. Landa tady započal skvělou muzikálově-autorskou kariéru, je-

jíž vrchol přišel později s inscenací Tajemství. Krysaře pak po letech (v roce 2002) uvedlo Divadlo Kalich v režisérkou Mirjam Landou upravené verzi, která přidala mluveného slova, načarovala kostýmy i scénu, předvedla řadu nevyrovnaných pěveckých a hereckých výkonů, a uvrhla tak Krysaře do bahna průměrnosti.

Pálek, Křížová – dobrá volba

I z toho důvodu vzbuzovalo nové uvedení, opět v Kalichu, velké obavy. Ty jsou čerstvě po premiéře pryč. Představení v plné síle navazuje na někdejší Ta Fantastiku – má neutuchající energii, na vzácné výjimky mimořádné zpěváky a tíživě tajemnou atmosféru.

Kdysi si hlavního hrdinu, který po většinu času skrývá tvář pod kápi, zahrál sám Daniel Landa. Přemysl Pálek, který v tomto uvedení Krysaře vystupuje bez alternace, je jeho důstojným pokračovatelem – postavě strohým, přímočarým vystupováním v kombinaci s mohutným hlasem dodává potřebné charisma.

V životní roli se ocitá i Marie Křížová v roli Krysařovy lásky Agnes. Náročné sólové party zpívá

s dechberoucí intenzitou, ač na pár místech její vokál lavíruje na tenké hranici ukřičenosti.

Není všechno ideální

Na ni se bohužel neudržela Anna Slováčková (Rózi), která křikem kompenzuje fakt, že na jednu ze sester v Krysaři pěvecky zatím nestačí. Zmíněnou tendenci výrazně utrpěl i zmiňovaný, jinak skvěle hudebně a pěvecky vystavěný duet sester. Drobné škobrtání se ale najde i jinde, Robert Jašków (Osud) svým charismatem stírá jistou pěveckou nejistotu, Milan Peroutka (Štěpán) tu a tam nestačí s dechem.

Naopak fantastický herecký a především pěvecký výkon předvádí Kateřina Steinerová v roli Štěpánovy ženy – o chlup výraznější roli Rózi měla vzhledem ke svým zkušenostem a kvalitám dostat třeba právě ona.

Takové zpěváky, jako jsou Steinerová, Křížová nebo Pálek, Krysař potřeboval. Stejně jako návrat k podstatě bez zbytečného trilkování, tedy k dobře vystavěnému příběhu, lásce a vyhroceným emocím. Napotřebí to vyšlo. ■

hodnocení

KRYSAŘ

DIVADLO KALICH, PRAHA / REŽIE – MIRJAM LANDA / HRAJÍ – PŘEMYSL PÁLEK, MARIE KŘÍŽOVÁ, ROBERT JAŠKÓW, MILAN PEROUTKA, BARBARA CHYBOVÁ, ANNA SLOVÁČKOVÁ, JAN APOLENÁŘ A DALŠÍ

80%

... Do baru Kakadu chodili hlavně lidé, kteří neměli hluboko do kapsy. Nebyl to levný podnik. Rath se postavil mezi dva muže, kteří vypadali, že se každou chvíli svezou ze svých barových stoliček, a mávl na barmana. Muž se k němu naklonil, aby přijal objednávku, a díval se na něj, jako by ho znal. Rath věděl, že tomu tak není, takhle se na něj dívali už při jeho první návštěvě, to patřilo k servisu. Každý se tu měl cítit jako stálý host.

„Jedno Americano, prosím,“ řekl, opřel se o bar a poslouchal kapelu. I když byla muzika chytlavá, najednou na něj padla veškerá únava. Žádný div, když byl na nohou od časného rána.

Barman se vrátil a postavil na vyleštěný pult sklenici. Rath mu podal marku a vytáhl fotografii. Barman se zatvářil otráveně. Úsměv z jeho tváře zmizel. Pokrčil rameny. K servisu patřila i diskretnost.

Původně se tomu chtěl v tomto podniku vyhnout, ale Rath položil vedle fotografie i svůj služební průkaz.

„Opravdu jste toho člověka nikdy neviděl?“

Další pokrčení ramen. „Sem denně chodí mraky lidí...“

„Je to Rus,“ pomáhal mu Rath a nenápadně na bar položil další marku.

Barman ji ještě nenápadněji zakryl dlaní a naklonil se blíž.

„Rusové se tady většinou drží mezi svými,“ řekl. „Zeptejte se jich.“ Pohledem naznačil směr. „Zkusíte štěstí tam vzadu v rohu. Neříkejte jim ale, že to víte ode mě.“

Rath se ohlédl. Na opačném konci sálu sedělo u dvou sousedních stolů asi deset mužů a ani jediná žena.

Pomaloučku prošel místností, v jedné ruce sklenku, druhou ruku v kapse u kalhot. Skupina mužů na něj vůbec neobtěžovala, byla zabráná do evidentně poutavé diskuse. Mluvil rusky.

„Dostaveníčko vyhnanců?“ zeptal se Rath a vysloužil si zlostné pohledy. Hovor rázem ustal.

„Promiňte, že ruším,“ řekl, ukázal placu na vestě a odrecitoval svou hlášku: „Kriminální policie. Potřeboval bych od vás informace o vašem krajanovi.“

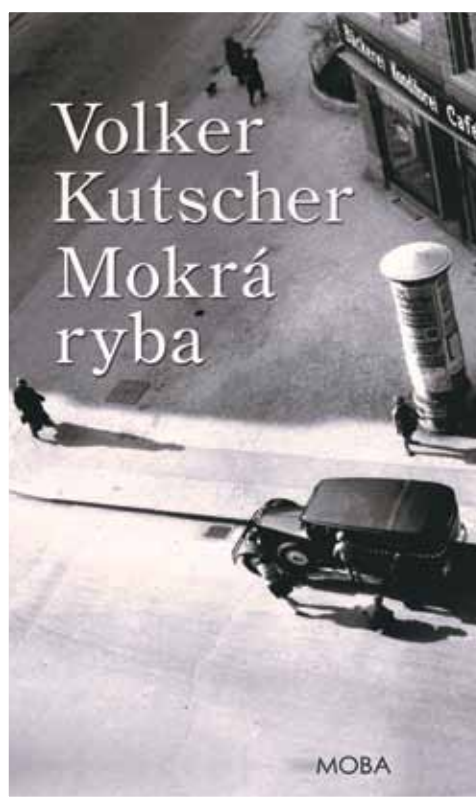
Rath vytáhl ze saka fotografii a podržel ji pod nosem jednomu blondatému mladíčkovi. „Znáte toho muže?“ zeptal se. „Alexej Ivanovič Kardakov.“

autor

Volker Kutscher (1962)

Narodil se v Severním Porýní-Vestfálsku, ale dětství strávil v Horním Rakousku. Studoval němčinu, filozofii a historii na univerzitách v Kolíně nad Rýnem a rakouském Wuppertalu. Než napsal svůj první detektivní román, pracoval jako novinář. Nyní žije v Kolíně nad Rýnem a kromě knih se věnuje i psaní scénářů pro televizi. Proslul sérií kriminálních případů komisaře Gereona Ratha, která se stala světovým bestsellerem – prodalo se jí přes milion výtisků a brzy podle ní vznikne seriál.

Mokrá ryba nás zavede do Berlína roku 1929, kterému vládou kokain, noční kluby a politické pouliční bitvy. Mladý, ctižádostivý komisař byl po neúmyslném zabití civilisty v rodném Kolíně nad Rýnem přesunut na berlínské mravnostní oddělení. Tam se ale na vlastní pěst zaplétá do vyšetřování, které vede oddělení vražd. Neznámý mrtvý, jehož tělo nese stopy bestiálního mučení, je pro berlínskou mordpartu záhadou, ovšem Gereon Rath svým vyšetřováním pichne do vosího hnízda!

Volker Kutscher

MOKRÁ RYBA

Vychází v nakladatelství MOBA

Z německého originálu přeložil Tomáš Butala
512 stran, doporučená cena 349 Kč

Muž na něj hleděl velkýma modrýma očima, jako by nerozuměl ani slovo. A přesto vypadal, jako kdyby přesně věděl, o co jde.

Od vedlejšího stolu vstali dva muži. Tvář jednoho z nich byla zohyzděna dlouhou jizvou šikmo přes celou tvář. Škrábanec ze studentského souboje to nebyl, tohle vypadalo na mnohem horší ránu. Zběžně se podíval na velkou fotografii.

„Toho pána tady nikdo nezná,“ řekl zjizvenec.

Rath věděl, že muž lže ještě dřív, než vůbec dokončil větu.

„Aha, a jste si naprosto jistý?“ Ukázal na blondáka.

„Tady váš přítel mé otázky vůbec nerozuměl. Byl byste tak laskav a přeložil mu ji?“

Soutěž o knihu Mokrý ryba

Chcete si knihu přečíst celou? Odpovězte na soutěžní otázku a vyhraďte jeden z pěti výtisků.

Ve kterém městě se odehrává příběh nové detektivky Mokrý ryba?

- A) Wuppertal
- B) Kolín nad Rýnem
- C) Berlín

Odpověď zadejte do příslušného formuláře na www.cdprovas.cz do 18. října 2017.

„Není třeba, on vám rozuměl.“ Rus se načepýřil. Pod černou látkou jeho obleku Rath viděl hru silných svalů. „A teď vás musím požádat, abyste nás nechal na pokoji,“ vedl si zjizvený dál svou. „My Rusové tady žijeme sami pro sebe, svoje záležitosti si řešíme sami. Nemáme rádi, když se nám Němci pleťou do našich věcí.“

„Já se pleť všude, kde se mi zachce,“ odpověděl Rath tím nejprovokativnějším tónem, na jaký se v tu chvíli vzmožil.

Chvilku se obával, že Rus vybuchne. Tvář mu zrudla, jizva dokonce zřítověla.

„Máte štěstí, že jste policajt,“ řekl. „Pořádkové síly my respektujeme. Jinak byste byl po krk v problémech.“ Teatrálně se odmlčel. „Ve velkých problémech. Takhle se mnou nikdo mluvit nebude. Mám dobrou paměť na obličeje. Modlete se, ať na mě nikdy nenarazíte soukromě.“

„Já jsem vždycky ve službě.“

„Dobrý policajt ve službě nepije,“ řekl Rus a ukázal na sklenku v Rathově ruce.

„V tom případě jsem asi špatný policajt,“ řekl Rath a napil se. Ačkoliv bylo tohle vytahování směšné, nevěděl důvod, proč by měl před tou gorilou stahovat ohon.

Rus se však už uklidňoval. Podíval se na fotografii, vzal ji Rathovi z ruky a předstíral zájem.

„Opravdu bychom vám rádi pomohli, ale jak jsem řekl: tohoto pána nikdo z nás neviděl.“

„Na to bych se vašich přátel rád zeptal sám,“ řekl Rath a vytáhl z krabičky jednu overstolzku.

„Nenamáhejte se. Všichni by vám řekli to samé.“ Rus úslužně vytáhl odlamovací zápalky a připálil mu.

CESTOVÁNÍ PO ČR OSTRAVSKO

Text: Tomáš Rezek/Foto: Jiří Zerzoň, Matyáš Theuer a Tomáš Souček

V DOLNÍCH VÍTKOVICÍCH propadnete Světu techniky

Z opuštěného areálu bývalých Vítkovických železáren se stalo jedinečné kulturní centrum plné chytré zábavy. Jeho dominantou a hlavní atrakcí je bezpochyby Bolt Tower, z níž se můžete kochat poutavým výhledem na Beskydy. Pokud na výlet pojedete s dětmi, rozhodně byste neměli vynechat návštěvu Velkého a Malého světa techniky se spoustou interaktivních exponátů.

Asi nejsnazší a nejpříjemnější cesta k dolnovítkovickému areálu, kde se v letech 1828 až 1998 těžilo uhlí a vyrábělo surové železo, je tramvaj. Pokud z vlaku vystoupíte na ostravském hlavním nádraží, na zastávku Vítkovice vysoké pece vás dovezou linky č. 1 a 2. Jízda trvá čtvrt hodiny a jízdenku na MHD koupíte před nádražím v automatu. Od zastávky tramvaje stačí podejít silnici a už vás uvítá první oblíbený exponát areálu – legendární letoun Mig-21. Pestrobarevný vzhled získala stíhačka podle návrhu známého designéra Tomáše Machka. Od ní je to jen pár kroků k Velínu – návštěvnickému infocentru, kde si můžete zakoupit vstupné na některou z prohlídek. Na výběr máte Uhelny nebo Vysokopecní okruh, jehož součástí je také jízda skipovým výtahem. Bolt Tower lze navštívit samostatně nebo v rámci Vysokopecního okruhu. Průvodce vás při procházce industriálním areálem seznámí s historií Dolních Vítkovic a s provozem bývalých železáren.

Dobrodružství za zrcadly

Pokud jedete na rodinný výlet a víte, že stoperminutová prohlídka bude nad síly vašich ratolestí, zamiřte s nimi rovnou do Velkého světa techniky. Jediná zcela nová budova revitalizovaného areálu bývalých železáren

Od roku 2015 propojuje celý areál Dolních Vítkovic tzv. Jantarová lávka, která je součástí prohlídkové trasy Uhelny okruh.

Tip

Retrovlakem Ostravan do Dolních Vítkovic

Nenechte si ujít příležitost svést se na prohlídku Dolních Vítkovic zážitkovým retrovlakem Ostravan! Pojede poslední říjnovou sobotu (28. 10.). Z pražského hlavního nádraží odjíždí v 5:52 h. Zastaví ještě na nádraží Praha-Libeň (5:59 h), v Pardubicích (6:56 h), v Olomouci (8:26 h) a přes Ostravu-Svinov (9:31 h) a ostravské hlavní nádraží (9:45 h) s ním přijedete na nádraží Ostrava střed v 9:50 h. K dolnovítkovickému areálu se pak můžete vydat z nádraží po tzv. Jantarové stezce, která vede do industriálního parku z centra města. Cestující z retrovlaku, jehož součástí budou vozy 1. a 2. třídy a také jídelní vůz, získají slevu 20% na vstupné do Velkého a Malého světa techniky a na Vysokopecní okruh. Na zpáteční cestu po stejné trase se vydá retrovlak ze stanice Ostrava střed v 17:09 h. Více informací najdete na www.cd.cz/nostalgie.

Ostravské Hradčany – tak se také přezdívá unikátnímu souboru industriální architektury v Dolních Vítkovicích. Jde o nejrozsáhlejší průmyslovou památku ve střední Evropě.

je dílem dvorního architekta Dolních Vítkovic Josefa Pleskota. V hlavní zrcadlové fasádě se odrážejí historické industriální objekty, a tak novostavba nepůsobí v areálu národní kulturní památky nikterak rušivě. A co najdete za zrcadly? Čtyři tematické expozice se spoustou interaktivních exponátů. Předškoláci se určitě nebudou nudit v Dětském světě, kde mohou projít Pohádkovým lesem, vyzkoušet si ovládat jeřáb, jak se dojí kráva nebo si užít zábavu s vodním živlem. Se staršími dětmi zavítejte do Světa vědy a objevů a třeba ve svém potomkovi probudíte touhu stát se lékařem či matematikem. Možnost podívat se dovnitř svého těla však zajme i dospělé návštěvníky. Ve Světě civilizace si přijdou na své všichni, kterým není lhostejný osud naší planety.

Čtvrtá a největší expozice – Svět přírody – vyplňuje první patro Velkého světa techniky. Rozdělena je do několika oáz, v nichž se dozvíte zajímavosti o přírodních zákonitostech, fauně, flóře a vesmíru. Zjistíte, jaké je teplo v noře pískomila, jak se netopýr dokáže orientovat v jeskyni, stanete se hybatelem koloběhu vody na Zemi nebo si můžete třeba zahrát čichové pexeso.

Čtvrtá a největší expozice – Svět přírody – vyplňuje první patro Velkého světa techniky. Rozdělena je do několika oáz, v nichž se dozvíte zajímavosti o přírodních zákonitostech, fauně, flóře a vesmíru. Zjistíte, jaké je teplo v noře pískomila, jak se netopýr dokáže orientovat v jeskyni, stanete se hybatelem koloběhu vody na Zemi nebo si můžete třeba zahrát čichové pexeso.

Rande s Julesem Vernem

Máte-li doma vášnivého čtenáře románů Julese Verna, vyhraďte si čas také na prohlídku Malého světa techniky U6, v který se proměnily prostory bývalé VI. energetické ústředny. Se slavným spisovatelem v podání herce Stanislava Zindulky a jeho dvou dětských kamarádů postupně odhalíte tajemství vynálezů, jež významně přispěly k rozvoji průmyslu. Ani v Malém světě techniky U6 nechybějí interaktivní exponáty. Každý si může zkusit práci na obráběcím stroji, roztočit těžká kola parní lokomotivy Kafemlejnec nebo třeba zažít, jaké to je sedět za volantem autobusu.

Za kulturou do plynojemů

K zakoupené vstupence do Velkého nebo Malého světa techniky dostanete poukázku na volný vstup do nedávno otevřeného Milan Dobeš Museum. V něm je prezentována tvorba světového výtvarníka, jednoho ze zakladatelů kinetického umění. Milan Dobeš Museum se nachází v multifunkční aule Gong, která vznikla citlivou přestavbou bývalého plynojemů. S průvodcem si aulu, kde se konají různé společenské a kulturní akce, můžete prohlédnout po předchozí objednávce každou neděli. Pokud vám ještě zbývají síly a čas, za návštěvu určitě stojí také nedaleký areál dolu Hlubina, který s územím koksovny a vysokých pecí propojuje tzv. Jantarová lávka. ■

DOLNÍ VÍTKOVICE Nejzajímavější místa

Foto: © Robert Zdravský (Drausnám)

1 Více než dvacetimetrová nástavba vysoké pece č. 1 byla pojmenována Bolt Tower podle anglického „bolt“ (šroub) a pokrtil ji světoznámý atlet Usain Bolt. Najdete zde vyhlídkovou terasu i kavárnu.

Foto: © Frída 123 (Drausnám)

2 Letos v září uplynuly tři roky, co byl otevřen Velký svět techniky. Moderní science centrum láká návštěvníky všech věkových kategorií především na unikátní interaktivní exponáty a chytrou zábavu.

Foto: © Roman 1463 (Drausnám)

3 Jaké objevy a vynálezy nejvíce přispěly k rozvoji průmyslu, se dozvíte při návštěvě Malého světa techniky U6. Na cestě poznáním vám bude dělat průvodce herc Stanislav Zindulka jako Jules Verne.

4 Bývalý zásobník plynu postavený ve 20. letech minulého století byl před pěti lety přestavěn na multifunkční aulu Gong, kde se po celý rok koná řada významných společenských a kulturních akcí.

SOUDOBÁ ARCHITEKTURA V ČR

IT4Innovations národní superpočítačové centrum

Kde v Česku najdete nejvýkonnější počítače? V areálu univerzitního kampusu v Ostravě-Porubě. V letech 2013 a 2014 byla ve Studentské ulici postavena budova, v níž se nachází tuzemské centrum špičkových IT technologií. Už na první pohled má stavba v podobě kompaktního kvádry působit jako kovová krabice na počítač. Celistvost objektu narušuje „vystupující“ část nebo – chcete-li – „kloub“ ve druhém nadzemním podlaží. Ve večerních a nočních hodinách tento ústřední prvek objektu ještě více zvýrazňuje efektní nasvícení. IT4Innovations národní superpočítačové centrum se stalo domovem dvou českých superpočítačů. Již v květnu 2013 byl instalován do provizorních kontejnerů superpočítač Anselm. Druhý, který patří mezi sto nejvýkonnějších superpočítačů na světě, dostal jméno Salomon a slouží od července 2015. Tato vysoce výkonná technologie je využívána českými vědci pro různorodé počítačové experimenty, např. pro simulování účinků léků včetně těch, jež jsou určeny k léčbě rakoviny, nebo třeba pro optimalizaci součástí různých strojních zařízení.

Typologický druh stavby: Administrativní budovy (kanceláře, banky, úřady)

Kategorie: Novostavba

Autoři: Ing. arch. Martin Chválek, Ing. Pavel Pietak, Ing. arch. Marek Danyš

Dodavatel: IMOS Brno, a. s.

Beskydy

Nová huť

kostel sv. Josefa

Dolní Vítkovice

ROZHLÉDNI SE PO KRAJI

Ema, doutnající nad Ostravou

Česko je po stránce geologické aktivní místem poklidným až nudným. O něčem takovém, jako je doutnající sopka, můžeme leda tak fantazírovat. A přece u nás existuje místo, kde je iluze aktivního vulkánu víc než uvěřitelná.

Text a foto: Michal Málek

Pokud vás láká Island a nemáte dost peněz na cestu, vyrazte na ostravské haldy – vypadá to tam úplně stejně. Na tuto hodně nadsazenou glosu z jedné cestopisné přednášky jsem si při občasných návštěvách zdejšího rázovitého kraje vždy vzpomněl. Porovnávat čarokrásné scenérie ostrovní země, kterou příroda zanechala v pozitivním slova smyslu nedokončenou, s místy, kde doposud probíhala vel-

mi intenzivní těžba a hutní výroba, samozřejmě nejde. Přesto určitou podobnost při pohledu na uměle nakupené haldy popřít nelze. Dost možná to byl i jeden z důvodů, proč slavná islandská umělkyně Björk před dvěma lety dorazila do Ostravy o čtyři dny dříve, než se konalo její vystoupení na festivalu Colours.

Jedním z míst, kde se rozhodně mohla cítit jako doma, je třetí nejvyšší vrchol Ostravy – halda Ema. Vrcholek kupíci se nad Slezskou Ostravou od poloviny minulého století totiž není jen

výškový profil

katedrála Božského Spasitele

elektrárna Třebovice

Nová radnice

vysílač Hošťálkovice

důl Petr Bezruč

spící skládkou hornin. V jejím nitru dochází k prohořívání karbonové hlušiny (neboli zbytků vytěženého uhlí) a teplota zde dosahuje až 1 500 stupňů. Na povrchu našťestí není třeba zvláštní obuvi s azbestovou výstelkou, dodatečná navážka během rekultivace naopak umožnila postupné zarůstání povrchu náletovými dřevinami, takže z dálky dnes působí Ema jako obyčejný kopec. Jen holá jižní strana vrcholku dává především v zimním období tušit, že jde o výjimečné místo.

Svůj domov zde našly stepní rostliny i exotičtí brouci, původem z Indie a Austrálie. A ani fandové geologie nepřijdou na Emě zkrátka. Zásadou vysokých teplot uvnitř haldy se zde tvoří vzácné nerosty, jaspisy a porcelanity červené a hnědočervené barvy pocházející z přeměny jílovitých hornin.

Vznícení Emy se datuje kolem roku 1952, a i když se po dvaceti letech podařilo požár uhasit, v nitru výsypka stále prohořívá. Na vrcholku se tak tvoří bílé obláčky kouře obsahující zdraví škodlivé látky, především oxid siřičitý. Proto byl po dlouhou dobu vstup na haldy pouze na vlastní nebezpečí, a v roce 2011 dokonce došlo na základě chemických rozborů k zákazu vstupu. Ne však na dlouho, neboť tolik zas toho kouře nebylo, a hlavně Ema v té době už dávno byla turistickým magnetem, který návštěvníky přitahoval zákazu navzdory.

Pokud se rozhodnete na Emu vypravit, o své zdraví a bezpečnost se tedy určitě obávat nemusíte. Co však určitě nepodceňte – kvalitní pevnou obuv. Cesta na vrchol od zastávky trolejšusu u místní zoo není extra dlouhá a s výjim-

kou posledních 150 metrů, které dají trochu zabrat, to není ani žádný krupál. Je však dobré počítat s tím, že hlavně po dešti bývá cesta místy blátivá. Na druhou stranu při výstupu na haldy nemůžete čekat umetenou cestičku.

Ani výhled není žádná tuctová romantika pro jemné duše, byť já osobně ji tam cítím stejně plnými doušky jako lehce pekelný odér vystupující z ochranných kamenných valů. Pohled na panorama Dolních Vítkovic a kunčické tepelné elektrárny se zde díky mírnému kouři naopak posouvá do další dimenze opojení z volného prostoru.

Pro cestu dolů volím neznačenou pěšinu navazující na úpatí haldy na naučnou stezku končící v samém centru Ostravy. Nasazují sluchátka a použít si v úvodu zmiňovanou Björk v očekávání, zda se skutečně dostaví proklamovaná iluze Islandu. Řečeno místním dialektem: „Je to tu fajne, ale stále jen Ostrava jak cyp.“ Ale ne že by mi to snad vadilo. ■

Ema-Terezie

Výška: 324 m n. m.

Výhled: město Ostrava, vysílač Hošťálkovice, pohoří Beskyd

Nejbližší žst.: Ostrava střed

Výstup: snadný

spojení

Ostrava

Z Prahy přímým vlakem
SuperCity Pendolino

Z Brna přímým vlakem
kategorie rychlík

Z Plzně přímým vlakem
SuperCity Pendolino

Českem po značkách

PROCHÁZKA PO OSTRAVSKÉ PORUBĚ kolem monumentů sorely

Velkoryse pojaté bloky obytných domů postavené ve stylu tzv. sorely, tedy socialistického realismu, patří k vyhledávaným atrakcím ostravské Poruby. Po nejzajímavějších místech této městské části vás provede modro-bílé značení. Napojit se na něj můžete třeba u autobusové zastávky Věžičky, kam vás dopraví linka MHD č. 46 z nádraží Ostrava-Svinov za 11 minut.

Text: Tomáš Rezek

Foto: archiv Úřadu městského obvodu Poruba
a Planetárium Ostrava

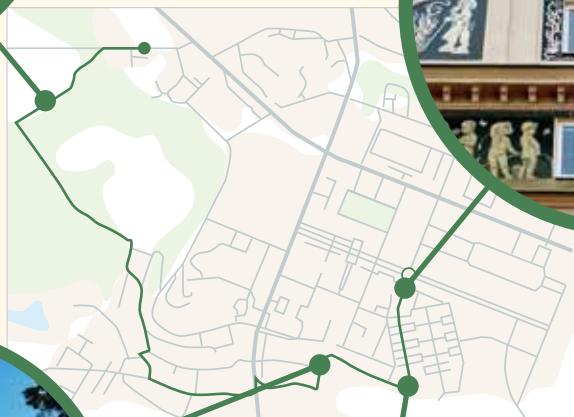

Za hvězdami do planetária

Po modro-bílém místním značení dojdete i k planetáriu v Krásném Poli. V jeho sále se prostřednictvím špičkové projekční technologie můžete vydat na výlet napříč sluneční soustavou nebo třeba na cestu za miliardou hvězd. Součástí planetária je také Experimentárium. Jak už jeho název napovídá, tvoří ho řada interaktivních exponátů, které poutavou formou přibližují různé přírodní zákonitosti a děje ve vesmíru. Zájemci si mohou například vyzkoušet, jak se řídí robotické výzkumné vozítko na Marsu.

Věžičky se slunečními hodinami

Souboru obytných domů v Porubské ulici se pro dekorativní prvky na střeších začalo říkat Věžičky. Podle projektu architekta Borise Jelčaninova byly postaveny v letech 1953 až 1955. Rok po dokončení stavby získala jižní část Věžíček jedinečnou sgrafitovou výzdobu. Jsou na nich vyobrazeny hrající si děti, roční období a řemesla. Na štítu domu najdete také nápis „Z ocele pěstí, vzdělání, silou hajte svá práva i světa mír“ a unikátní sluneční hodiny se značeními zvířekruhu.

Barokní kostel sv. Mikuláše

Jednou z nejstarších dochovaných památek v Porubě je kostel sv. Mikuláše. Gotický stánek tu patrně stával už ve 14. století. Traduje se, že o místě, kde má být postaven, rozhodli věřící tak, že vyslali dva volky s kamením, a tam, kde se zastavili, začali se stavbou kostela. V letech 1787 až 1795 byl římskokatolický kostel přestavěn v barokním stylu. Čtyřicet sedm metrů vysokou věž získal až roku 1808. K posledním rozsáhlým opravám kostela a jeho okolí došlo v letech 2008 až 2012.

Oblouk – brána do „nového“ města

Největší budovou v ostravské Porubě postavenou v letech 1952 až 1954 ve stylu tzv. sorely je obytný komplex Oblouk. Budovu navrhl architekt Evžen Šteflíček. Při projektování stavby, která byla koncipována jako vstupní brána do „nového“ města, se nechal inspirovat budovou Hlavního vojenského štábu na Palácovém náměstí v Petrohradě. Na hlavní průčelí Oblouku byl umístěn dvoudílný terakotový reliéf od Václava Šantrůčka znázorňující odchod do práce a návrat ze zaměstnání.

MÍSTNÍ MĚNAMKY

Michaela Bugrisová #BackPackLady

Jsem vášnivá cestovatelka, která miluje lidi, autentičnost, tradice a dobré jídlo. Zavedu vás na méně známá, či skoro zapomenutá místa a veselice a ochutnáte se mnou místní speciality.

Když AMERIKA A BELGIE inspirují

Ostraváci se toho nebojí. Před dvěma lety rozjeli malou pekárnu s americkými koblihami, po kterých se často zaprášilo už dávno před zavíračkou, a před rokem poctivé domácí hranolky. Celorepublikový boom donutů začal právě tady, bude to stejné i s hranolkami?

Oba podniky se nacházejí v centru Ostravy, mají jednoduché černobílé logo, minimalistický interiér, specializují se na výrobu a prodej jednoho produktu a v jejich čele stojí mladí podnikatelé. Přesto si vzájemně nekonkurují. Jeden uspokojí příznivce sladkých chutí, druhý útočí na ty slané.

Dobré těsto je základ

Nejprve se vydám do donuterie Just Donut. Neminu ji. Ve výloze mě totiž praští do očí velká maketa kulatého koblížku s dírou uprostřed. Tyhle miluje Homer Simpson a já po dnešní návštěvě také. Vlastně ani nemám pořádné srovnání. Znáám jenom donuty ze supermarketů. Tyhle jsou ale mnohem větší a už samotný pohled na ně mi spustí slinu u pusy. V pultíku mají momentálně šest druhů – cukrový, sušenkový, oreo, arašídový, kokosový a malinový. Dostávám doporučení na sušenkový, ale rebelsky zvolím malinový. Snad kvůli výrazné červené barvě, díky níž upoutal mou pozornost, a také mi ladí k rudému tričku. Po-

hledem detailně sježu kousky sušených malin na povrchu a zakousnu se do něj. Je měkoučký jako obláček! Majitel Tomáš jenom přikyvuje, na těstíčku si tady totiž zakládají!

Ještě jsem se z té měnanky pořádně nevzpamatovala a už přichází druhá. Když usedám s kornoutkem hranolek na lavičku před hranolkárnou Faency Fries a dávám do pusy první sousto, chuťové pohárky mi málem explodují. Moje hlava nechápe, jak může být obyčejná brambora takhle úžasná?! Zdejší hranolky se připravují přímo před zraky zákazníků po vzoru těch belgických. Smaží se dvakrát. Prvně pomalu při nižší

teplotě, aby změkly, a podruhé více zprudka, což jim dodá neodolatelnou křupavost. Jediný rozdíl je snad v tom, že ostravské hraný smaží v rostlinném oleji, a jsou tedy vhodné i pro vegetariány. V Belgii používají hovězí tuk.

Čedar nesmí chybět!

Hranolky jsou perfektně osolené a dostanete k nim také dip dle vlastního výběru, který je na kornoutku šikovně umístěn ve speciálním držáku, takže ani to poslední sousto nebude ochuzené o lahodného parťáka! Doporučuji si rovněž připlatit za čedarový topping, který hranolky už jenom svou rozpečenou vůní povznese do nebes. „Kde ten čedar kupujete?“ ptám se zvědavě. „Dovážíme ho z Irska,“ dostávám odpověď a padá mi brada. Podle jednoho z majitelů tohoto podniku v Česku zatím není další hranolkárna s podobným konceptem. Tady se ovšem dveře nezavrou, a tak si podle nekonečného zájmu ze strany zákazníků troufám tvrdit, že se v brzké době začnou podniky tohoto typu rojit jako houby po dešti, stejně jako tomu bylo v případě donutů. ■

Videotypy na další výlety najdete také na youtube kanálu s názvem České dráhy.

Z OKNA VLAKU

Vyhlídková věž vodojemu

← → Bohumín – Dolní Lutyně

Nevyužívaný vodojem postavený ve 30. letech minulého století zdařile přestavěli v Bohumíně na rozhlednu s restaurací a penzionem. Architektonický unikát pojmenovaný Penzion ve věži byl otevřen koncem ledna 2006. Do vyhlídkového ochozu ve výšce 31 metrů se můžete svést buď výtahem, nebo se do sedmého patra vydat po svých bočním proskleným schodištěm. Restauraci najdete o poschodí výš. V šesti spodních patrech se nacházejí dvoulůžkové pokoje.

1
km

Největší černouhelná elektrárna

← → Dolní Lutyně – Dětmorovice

Elektrárna Dětmorovice se začala stavět v roce 1971 a její čtyři bloky byly postupně spuštěny v letech 1975 a 1976. S výkonem 800 MW jde o naši největší elektrárnu spalující černé uhlí. Ročně vyrobí zhruba 2,5 TWh elektrické energie. Každý z výrobních bloků má průměrnou denní spotřebu asi 1 600 tun uhlí, což je 32 železničních vagonů. Už 19 let v elektrárně funguje zařízení na odsíření. Vyrábí se v ní také teplo (za rok přes 800 TJ), které se dodává hlavně do Orlové.

8
km

Kolem karvinských rybníků

← → Dětmorovice – Karviná hl. n.

S monstrózními průmyslovými objekty kontrastuje krajina plná zeleně, kterou protéká řeka Olše. Malebná zákoutí vytvářejí hlavně rybníky u Karviné. Před čtyřmi lety byla dokonce část hrází rybníků Lipový, Dubový a Olšový vyhlášena za přírodní památku. Do starých listnatých stromů na březích totiž kladou vajíčka samice silně ohroženého brouka páchníka hnědého. Oblast byla zařazena mezi evropsky významné lokality v rámci chráněných území NATURA 2000.

12
km

KRAJINOU KONTRASTŮ z Bohumína do Českého Těšína

Jízda vlakem z Bohumína do Českého Těšína trvá něco přes půl hodiny. Pokud rádi vyhlížíte z okna vlaku, čeká vás pestrá krajina. Obří průmyslové stavby střídají lesy a rozsáhlé vodní plochy a ukáže se vám i nejedna zajímavá památka.

Text: Tomáš Rezek

Už na bohumínském nádraží najdete jednu technickou památku – ocelovou lávku pro pěší. Její nejstarší část pochází z roku 1870. Za bohumínským nádražím podjede vlak skřečošský most a nalevo ve směru jízdy zahlédnete vyhlídkovou věž s penzionem, která vznikla přestavbou bývalého vodoje-

mu. Než se nadějete, vjede vlak do lesa Borek, o němž se traduje, že je v něm prý zakopan poklad, který strážejí tajemné síly. Za Dolní Lutyní můžete spatřit taky krmelec. Jak se zdá, zvěře je tu dostatek. V Dětmorovicích projede vlak kolem jedné z našich největších tepelných elektráren. Monumentálně působí hlavně čtyři stometrové chladicí věže. Ještě než dorazíte do Karviné, překoná vlak

řeku Olši a mine několik rybníků, které jsou chráněným územím pro výskyt brouka páchníka hnědého. Za Karvinou vlak opět zdolá po mostě řeku Olši a zanedlouho uvidíte vpravo důl Darkov a před Loukami nad Olší také budovu Důlního závodu 2 – Sever (dříve dolu ČSM). Pokud se budete dívat z okna vlaku na druhou stranu, nepropásnete pěkný pohled na starý svatobarborský kostel stojící

Zchátralý kostel sv. Barbory

← → Karviná-Darkov – Louky nad Olší

Poslední mše se v pozdně barokním kostele sv. Barbory na karvinském předměstí Louky konala v roce 1995. Pak byl odsvěcen a od té doby chátrá. Na jeho neutěšeném stavu se podepsalo, že stojí na místě důlních vlivů. Má špatnou statiku, a protože byl také vyškrtnut ze seznamu kulturních památek, naděje na jeho záchranu je nulová. Pro potřeby věřících byl nedaleko postaven kostel nový, rovněž zasvěcený patronce horníků a dalších nebezpečných povolání.

**22
km**

Replika slovanského hradíště

← → Louky nad Olší – Chotěbuz

Přiblížit život v raně středověkém opevněném sídle. To je cílem Archeoparku Chotěbuz-Podobora. Jde o ideální místo, kam se vypravit na rodinný výlet. Historický areál slovanského hradiska je sice přístupný jen od dubna do září, ale po celý rok můžete zavítat do vstupní budovy na prohlídku interaktivní expozice o dějinách chotěbuzské lokality. Děti si tu mohou vyzkoušet repliky dobové zbroje a dalších starodávných předmětů nebo si třeba otestovat svoje znalosti v kvízech.

**25
km**

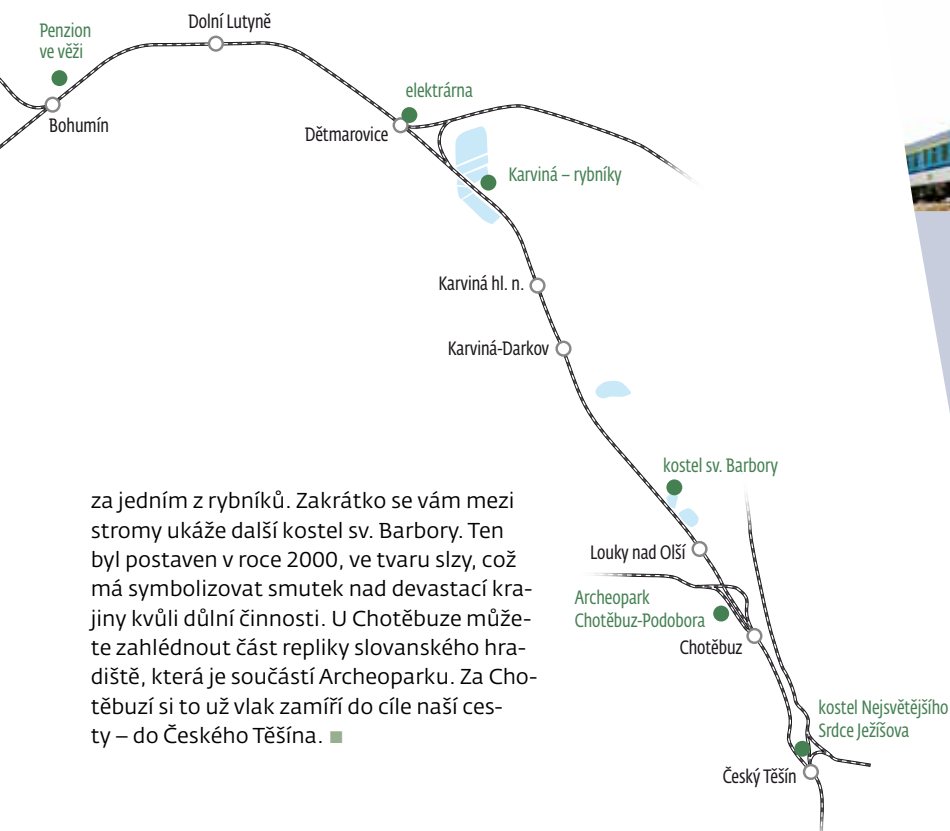
Jezuitský svatostánek v Těšíně

← → Chotěbuz – Český Těšín

Podle návrhu vídeňského architekta Ludvíka Sätzekeho nechali jezuité v letech 1892 až 1894 postavit v (Českém) Těšíně nový chrám – novogotický kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Elegantní svatostánek stojí u Masarykových sadů. Průčelní věže kostela jsou jinak vysoké. Západní věž s hodinami a zvonící je o poznání vyšší než věž východní. Proč? Stavba nemohla být dokončena podle původní projektové dokumentace údajně kvůli nedostatku financí.

**30
km**

TIP

Chystáte se na výlet vlakem, ale nevíte, jaká jízdenka bude pro vás ta nejvýhodnější? Žádný problém, e-shop Českých drah (www.cd.cz/eshop) vám automaticky vyhledá nejlepší nabídku. Pokud máte tablet nebo chytrý telefon, stáhněte si aplikaci Můj vlak, která vám poskytne stejnou službu. Nakupování v e-shopu ČD má řadu dalších výhod. Věděli jste, že při nákupu vnitrostátní jízdenky v e-shopu ČD získáte **místenku zdarma**?^a Navíc si z plánu vozu můžete vybrat konkrétní místo k sezení (kromě vlaků, které začínají jízdu v zahraničí).

^aNeplatí pro vlaky SuperCity, třídu Business ve vlacích railjet a pro vybrané noční vlaky.

za jedním z rybníků. Zakrátko se vám mezi stromy ukáže další kostel sv. Barbory. Ten byl postaven v roce 2000, ve tvaru slzy, což má symbolizovat smutek nad devastací krajiny kvůli důlní činnosti. U Chotěbuzu můžete zahlédnout část repliky slovanského hradíště, která je součástí Archeoparku. Za Chotěbuzí si to už vlak zamíří do cíle naší cesty – do Českého Těšína. ■

POZNEJTE POLSKÝ TĚŠÍN, město plné památek!

Takový výlet za hranice zvládne každý. Od nádraží v Českém Těšíně dojdete do polského Cieszyna za pár minut. Stačí překonat řeku Olši po jednom ze dvou hraničních mostů a můžete se vydat objevovat zajímavosti města, jehož historické centrum patří k nejzachovalejším v celém Polsku.

Text: Tomáš Rezek

Až přijedete vlakem do Českého Těšína, před nádražím se dejte vlevo. Asi po 300 metrech dojdete na křižovatku, z níž pokračujte vpravo po Hlavní třídě až k hraničnímu mostu Družby. Ještě na české straně najdete u tohoto mostu InfoPoint, kde získáte zdarma mapu české i polské části města. Pokud vám ho v infocentru nenabídnou sami, požádejte také o leták Působivý Těšín. Jsou v něm dobře popsána nejzajímavější místa Cieszyna. Na polské straně navazuje na most Zámková ulice. Jak se dá předvídat podle jejího názvu, dovede vás k Loveckému zámku Habsburků, postavenému v 19. století. Ten stojí na úpatí Zámeckého vrchu a není jedinou zajímavou stavbou, která se na něm nachází. V romantickém parku objevíte románskou rotundu sv. Mikuláše, jednu z nejstarších polských křesťanských svatyní, vyobrazenou na bankovce 20 zlotých, a také Piastovskou věž ze 14. století. Z ní se vám naskytne pěkný výhled na město a jeho okolí.

Uprostřed Ryunku hlavního náměstí v polském Těšíně stojí barokní kašna z roku 1777, kterou zdobí socha sv. Floriána.

Foto: © Orphei / Dramatize

Legenda o Studně tří bratří

Od Loveckého zámku se můžete vydat ulicí Głęboka kolem krásných domů s podloubím na hlavní náměstí (Rynek), je muž dominuje klasicistně přestavěná budova radnice z roku 1800. K místům, která byste v polském Cieszyně neměli minout bez povšimnutí, patří rovněž Studna tří bratří, k níž se váže pověst o založení města. U této studny se prý po dlouhé době shledali tři synové polského krále Leška III. a na památku radostného setkání založili roku 810 město a dali mu jméno odvozené od „těšení se“ – Těšín. Nad Studnou tří bratří, kterou najdete ve stejnojmenné ulici, byl postaven okrasný litinový altán, odlitý roku 1868 ve Třineckých železárnách. Za prohlídku stojí také tzv. Těšínské Benátky, ma-

lebné zákoutí u umělého kanálu, jímž protéká voda, která kdysi poháněla mlýnská kola. Od Těšínských Benátek se vydejte po nábřeží proti toku řeky Olše k druhému hraničnímu mostu – mostu Svobody a pak Střelníční ulicí zpět k vlakovému nádraží. ■

Spojení

Vlakem do Českého Těšína

Z ostravského hlavního nádraží vás do Českého Těšína dopraví vlaky asi za tři čtvrtě hodiny. Svězt se můžete i vlakem kategorie SuperCity, který jezdí mezi Prahou a Košicemi (34 min). Ať už se chystáte na výlet odkudkoli, nejvýhodnější vlakové spojení si snadno vyhledáte na www.cd.cz/spojeni nebo prostřednictvím mobilní aplikace Můj vlak. Pokud nemáte připojení k internetu, poradí vám pracovníci Kontaktního centra ČD na tel. č. 221 111 122.

Foto: © Marcin Lubaczewski / Dramatize

V ulici Trzech Braci najdete Studnu tří bratří, k níž se váže pověst o založení města.

RYCHLÍKOVKY

S JANOU FLORENTÝNOU ZATLOUKALOVOU

JÁTROVÁ PAŠTIKA

Játrová paštika se ve vyspělých kuchařských kruzích honosí pojmenováním pâté i parfait; vy jí ale klidně říkejte Májko, Majko nebo Mařenko. Jakmile poznáte, jak snadný je recept, bez váhání ji adoptujete do své rodiny a nějaké familiární pojmenování pro ni budete potřebovat.

Požadavky má tahle játrová paštika jen tři: trochu jater, ideálně jemných kuřecích, kostku másla a pak ještě 15 minut vašeho času. Vlastně taky kousek místa v lednici, protože k dokonalosti potřebuje i odležení v chladu.

Měli byste vědět, že kuchařská věda zná paštiku ve dvou různých podobách. První možnost je rychle opéct v pánvi játra na-

krájená na nudličky, ochutit je a rozmixovat s máslem na kaši. Tím vznikne jemná, hebká, natírací paštika. Druhý způsob vyžaduje mleté syrové maso, sekaná syrová játra, paštikovou formu a šetrné pečení ve vodní lázni. Tak pro změnu vznikne paštika, která má úmyslně hrubší strukturu a která se krájí na plátky. Obojí má svoje kouzlo stejně jako cestování vlakem: Zatímco rychlík

vás bleskově dostane na místo určení, cestu krajinou si víc vychutnáte, pokud pojedete lokálkou. Prozradím vám nyní vše potřebné k prvnímu způsobu, ten druhý si nechám zase na jindy.

Recept, který vám na játrovou paštiku předkládám, je ryzí a čistý, abyste si s ním mohli dělat, co chcete. Je libo játrovou paštiku s armaňakem? Nebo paštiku s portským vínem a piniovými oříšky? Či snad dokonce domácí játrovou paštiku s tymiánem a brusinkovým želé? To všechno vám recept splní na počkání.

Pevně věřím, že už vaše fantazie pracuje naplno a že si představujete, koho si domů pozvete na játrovou paštiku. Kousek dobré paštiky skutečně dělá posezení s přáteli něčím výjimečným a přináší kouzlo okamžité domácí pohody. O tom, jaký tahle paštika udělá dojem, pokud si ji vybalíte ve vlaku na svých cestách, snad ani nebudu mluvit.

Florentýna

NA 6 PORCÍ (S PAŠTIKOU SE NETROŠKAŘÍ):

! 400 g neočištěných kuřecích jater (cca 350 g po očištění) ! 250 g másla ! 1 malá cibule nebo šalotka ! 1/2 lžičky tymiánu ! 1/2 lžičky sušené petrželky ! 2 lžíce bílého vína ! 2 lžíce smetany na vaření ! sůl a čerstvě mletý pepř

1 Kuřecí játra omyjte a očistěte hlavně od silnějších žilek. Cibuli oloupejte a nakrájejte nadrobno. Ve velké pánvi rozpusťte dvě lžíce másla, přidejte bylinky a játra a velmi zprudka je opečte ze všech stran dozlatova; zhruba 3–4 minuty.

2 V polovině restování přidejte nejmenno pokrájenou cibuli. Osmahnutá játra podlijte vínem a tentokrát je už na středním plameni nechte pozvolna vydušit a odpařit, potrvá to další 2–3 minuty. Jakmile bude pánev téměř suchá, přilijte smetanu, promíchejte a hned odstavte.

3 Směs přendejte do kuchyňského robota se sekacími nástavcem. Osolte půlkou lžičky soli a při nejnižších otáčkách rozmixujte nahrubo. Seškrábněte povrch stěn a při nejpomalejších otáčkách vhaďte po kostkách zbytek másla – každý kousek až se předchozí vstřebá.

4 Řídké játrové pyré prožehňte skrz jemný cedník, zbavíte se tím nerozmixovaných kousků jater a dodáte paštice hebkost.

5 Propasírovanou pomazánku přelijte do misky. Nyní můžete pomazánku přelit rozpuštěným máslem (bez mléčné tekutiny, která se drží vespod) nebo třeba sádlem. Uložte aspoň na dvě hodiny do lednice ztuhnout.

THE WORLD FAMOUS GLENN MILLER ORCHESTRA

AN EVENING OF SWING & ELEGANCE

ÚSTÍ NAD LABEM	6. 1.
LIBEREC	7. 1.
PARDUBICE	8. 1.
HRADEC KRÁLOVÉ	9. 1.
OLOMOUC	10. 1.
OSTRAVA	11. 1.
ZLÍN	12. 1.
PRAHA (2x)	13. 1.
BRNO	16. 1.
Č. BUDĚJOVICE	17. 1.
PLZEŇ	18. 1.
TÁBOR	19. 1.

**LEGENDA SE
VRACÍ!**

www.glennmiller.cz

Partneři:

ALO
diamonds

letuška.cz
Study CZ

Vstupenky:

Soutěž

Zašlete nám vyluštěnou
tajenku a vyhrajte poukaz do wellness pro dva!

Správnou odpověď jednoduše zadejte
do formuláře na www.cdprovas.cz
do 18. října 2017.

KŘÍŽOVKA

POMŮČKA: ANIS, REN, TILL	TATRANSKÝ NÁRODNÍ PARK (ZKR.)	DĚDIČNÝ ZÁKLAD ZNAKU	STEPNÍ PSOVITÁ ŠELMA	●	POJEM ČÍNSKÉ FILOZOFIE	ZNAČKA CEREÁLNÍCH PRODUKTŮ	1. ČÁST TAJENKY	●	VYCESTO- VATI	INTEGROVANÁ STŘEDNÍ ŠKOLA (ZKR.)	ZÁPOR	●	ATLET	CHAPLINŮV FILM	LEDVINA (ANAT.)	ŠPATNÍ
TÍM ZPŮSOBEM				TATRANSKÉ ELEKTRICKÉ ŽELEZNICE (ZKR.)				TĚLOCVIČNÁ POLOHA TRUPY				NAPŘÍČ PROSTOREM				
POBÍDKA				FIAL. POLO- DRAHOKAM MIKROORGA- NISMUS								NĚMECKÝ PŘÍSTAV PRIMITIVNÍ PLAVIDLO				
2. ČÁST TAJENKY							N									
RYZOST MINCE					OSLÍ MLÁDĚ NĚMECKÝ OREL					POLÉVKOVÝ KNEDLÍČEK CIZÍ PLOŠNÁ MÍRA				OVOCNÁŘ- STVÍ	JIHO- EVROPA	ÚDAJE
SKROJEK						DRUH LEMURA NECHYTIT					TYP ŠKODOVKY BAREL					
●	LAHODNÝ NÁPOJ	VÝRAZ OHRAZENÍ	ČASNĚ PULZ					NÁZEV ŘÍM. DEŠÍTKY ONEN					HUDEBNÍ ZNAČKA RIVAL			
RESTAURA- CE PRO MOTORISTY								MOSKVA RYBÁŘSKÁ SÍŤ					KONEC ŠACHOVÉ HRY OBRANNÝ SPREJ			
ZŘÍČENINA U SEČSKÉ PŘEHRAZY					TANEČNÍ ZÁBAVA ZAŘÍZENÍ K PEČENÍ					KOLEM CETKA						
KOPNUTÍ				IDENTIFI- KOVAT ZVÝŠENÝ TÓN							USAZENINA STUPEŇ TRIASU				ZHOUBNÁ NEMOC	SOUČÁST MOTORU
●	ZNOJ	ZNAČKA BARVIVA NA VAJÍČKA	KOBKY LEKNUTÍ					KUS LEDU LEDVOVÁ USAZENINA					ANGLICKÝ MYDLLO VYSOKÉ KARTY			
STRÁŽNÍK (HOVOR.)									3. ČÁST TAJENKY							
OBILNINA					HAFANI NERVOVÝ ZÁSKUB				VZÁCNÝ JEHLČAN				INTEGROVANÝ DOPRAVNÍ SYSTÉM (ZKR.)			
PROUD				TIOALKOHOL SEKNOUT					JUDSKÝ KRÁL				ESTONEC (ŘÍDČ.)			
●	ZKRATKA VYSOKO- ŠKOLSKÉ HODNOSTI	UPADATI DO SPÁNKU	NÁZEV ŠVIHÁK													
NITROGENIUM						MÁJ	POSTUP	SOUČÁST AUTOMOBILU								
ROSTLINA PCHÁČ					KLUB MOR. SKLADATELŮ SVOJE											
META				GALAXIE (SLOV.) ZÁSOBNÍK NA OBLÍ												
●	4. ČÁST TAJENKY KORÝŠ															
TOPNÉ TĚLESO																
KORÁLOVÝ OSTROV					DOMÁCKÝ EDUARD											
BIOGRAF					K ČEMU											

Saunový svět Infinit Praha

Vyhrajte 5x vstup do Vodního a saunového světa pro dva
na 90 minut v hodnotě 500 Kč a užijte si podzimní saunování
v ojedinělém světě saun se slunnou terasou a plaveckým bazénem!

Nově
7 saun!

www.saunovysvet.cz

Karel Čapek (1890–1938) – český spisovatel a novinář:
... (výrok v tajence).

Tajenka z minulého čísla:
Konference je shromáždění, na němž lidé
hovoří o věcech, které už
dávno měli udělat.

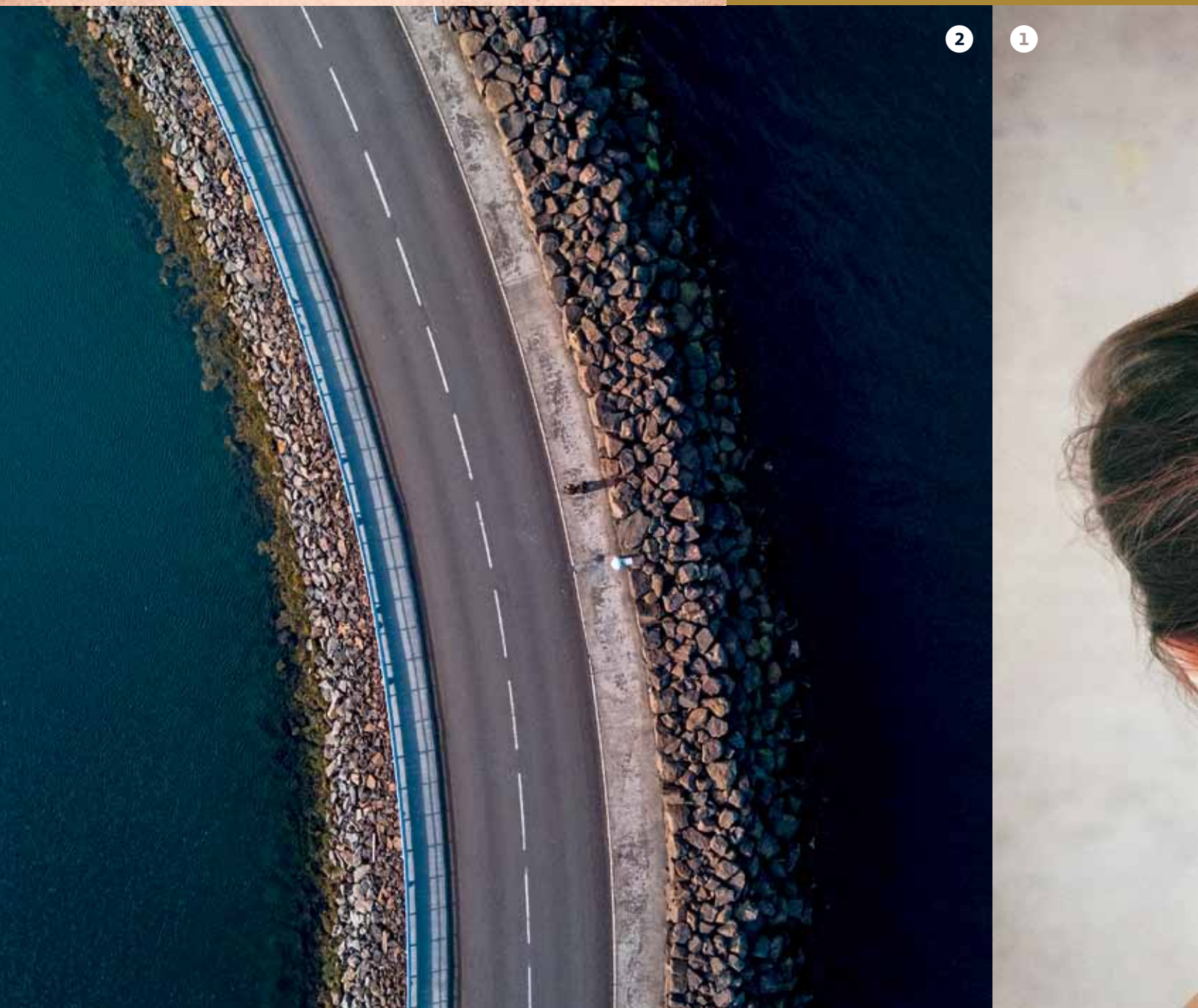

3

FOTOSOUTĚŽ

VOLNÉ TÉMA

Vše o soutěži na www.cdprovas.cz/fotosoutez

2

1

<http://www.cdprovas.cz/fotosoutez>

- 1 Jakub Gráf, 22 let Na vlnách
- 2 Ondřej Závorka, 26 let Road
- 3 Erik Švec, 31 let Na motorce

KOLOŽUK

15

KONEC NOBLESNÍHO KOŇOMILA

František Nechranický

Že prej pro nás, ajznbóny, je práce koníčkem.

Z vlastní zkušenosti můžu říct, že je to částečně pravda a nejvíc se to projevuje v hospodě po šichtě, kdy to člověka semele a chtěl nechtěl šíbuje i po práci, ale nikdy jsem nepatřil mezi ty blázny, co třeba po noční skočili do prvního vlaku a vydali se na lov s foťákem, protože jim ve sbírce chyběla fotka nějaký konkrétní mašiny. Nerozuměl jsem ani další skupině drážních bláznů, co si ke svačince kupovali suché chleba a nejlevnější paštiku jenom proto, aby si za prachy ulitý před starou mohli koupit nějaký ten modelový vagoněk z NDR. Na to byl expert jeden z mých parťáků, na kterýho byla vždycky radost pohledět, když nějaký takovej modýlek sehnal a v práci se s ním pomazlil. Jenže domů si mašinky vzít nemohl, protože by ho žena podrobila výslechu, kde na to vzal, takže měl mašinky různé po kamarádech a jeden čas to i u mě doma vypadalo jako v hračkárně. Tím spíš jsem si víc rozuměl s nádražákama, který měli nekolejový koníčky. Zaprvé mi u vášnivého zahrádkáře nehrozilo, že si do mého kvartýru naveze kupu hnoje, a zadruhé mi občas ta drážní blbárna lezla krkem.

Proto jsem měl rád Radka. Sloužil jako výpravčí v malý stanici a byl blázen do koní. Vždycky vyprávěl, jak jeho dědek sloužil u maďarskejch dragounů a že po něm zdědil nejen horkou krev a lásku ke koním, ale i jeho jezdecký boty. Ty miloval tolik, že v nich chodil i do služby, ale protože pravidelně dostával flastr, že má nepředpisovou obuv, musel se v práci spokojit se služebníma křuskama. Byl to takovej noblesní člověk, takže mezi ajznboňáčkou lůzu nikdy nezapadl, a mně se zdálo, že se i narodil do nepatřičný doby. Možná proto ho ostatní kolegové moc nebrali a věčně si z něj dělali srandu. Nejvíc vysazený na něj byl jeho kolega ve směně, výpravčí Jarďa ze sousední stanice. Vadilo mu, že Radek při služební komunikaci vyžadoval, aby se vyjadřoval v souladu se závazným slovním zněním, a netoleroval jakýkoli odchylky od předpisových ustanovení. Je fakt, že to někdy přeháněl, ale já jsem to respektoval, protože jsem s ním souhlasil, že i malej prohřešek může člověka dostat do kriminálu.

Jenže Jarďa se s tou jeho „buzerací“ nehodlal smířit a dlouho přemýšlel, jak mu službu osladí. Nebylo to jednoduchý, když byl Radek tak předpisovej. Až jednoho parného dne... „Přijmete vlak

66516 s průjezdem v Kamenici s náskokem ve 13:48?“ nabízel Jarďa Radkovi bez náznaku lsti nákladní vlak. Ten ho předpisově přijal, a když náklad v Jarďově stanici prosvištěl, vzal telefon a podle předpisu ohlásil do sousední stanice skutečný průjezd. A připojil ještě něco: „Jo a prosím tě, volal mi dispečer, že v posledních dvou vozech vezou nějaký dostihový kobyly, a protože je vedro na chcípnutí a náklad dlouho nikde nestavěl, nařídil mi, abych ho uhnul a dal těm koním vodu. Jinak snad pojdou, nebo co. Jenže volal pozdě a já už to nestihl shodit, tak je to na tobě. Dík.“

Do Radka jako když píchne. Okamžitě vyskočil od stolu, shodil odjezdové návěstidlo do polohy Stůj a začal po dopravě hledat všechny kýble, vědra a větší nádoby, do kterých by se dala natočit voda. Když naplnil dva největší kýble, co našel, napadla ho spásná

myšlenka: zavolat požárníky. Operátorce na lince 150 toho moc nevysvětloval, omezil se na stručné: „Tady nádraží, máme tu mimořádnou událost, okamžitě potřebuju, abyste přijeli se stříkačkou, jde o život!“ A zavěsil. Protože tenkrát si z hasičů, esenbáků nebo záchranky dělat šoufky moc nevyplácelo, operátorka poslala na nádraží celou výjezdovku včetně dvou hasičských Tater s motorovým stříkačkama.

Náklad akorát vjížděl do stanice, když Radek vyrazil obtěžkán kýbly a nasadil tempo připomínající běh o život. Náklad měl bezmála 500 metrů a výpravní budova nebyla uprostřed stanice, ale na vzdálenější konci, takže měl opravdu co dělat. Jak se blížil ke konci vlaku a sílely sirény hasičů, připadalo mu divný, že na konci soupravy nevidí typickou stavbu krytých vozů. Chvilku mu to nedocházelo,

ani když doběhl na pokraji infarktu k posledním dvěma vagonům a civěl na dvě hromady kladenského uhlí. Nevěřicně obcházel vlak, kde jsou ty vozy s koňma. Dokonce se podíval i na návěst konec vlaku, jestli je na posledním voze správně umístěna a jestli se poslední vozy za jízdy neutrhly a konci teď někde nestojí v polích. Vše bylo v pořádku. Pořád měl v rukou ty kýble, i během toho, co se velitel požárníků ptal, co tedy mají hasit. Radkovo sevržení povolilo a kýble dopadly na zem. Noblesní koňomil si smutně utřel pot z čela, červenou čepici položil na stupačku vozů s uhlím, otočil se a odešel. Nešel do dopravní kanceláře, ale domů. K Železnici se už nikdy nevrátil...

Legendy o mašinkách

8. Žehlička

Námět: Frej
Ilustrace: Angelart

Hlinsko, 1971

Elektrospotřebiče ETA vyrobené ve státním podniku Elektro-Praga Hlinsko se po válce úspěšně zabydly ve statisících domácností nejen v Československu. Vedení fenomenálního podniku si ale postupně uvědomuje, že co se týče technologické vyspělosti výrobků, začíná jim pomalu ujíždět vlak.

Pověřuji proto Stanislava Lachmana, tehdejší ikonu průmyslového designu, aby navrhl elektrospotřebič, který uchvátí svět a značku ETA opět vrátí na výsluní. V rámci přísně utajovaného projektu 211 vzniká žehlička pro domácnost dosud nevidaných tvarů a skutečně světových rozměrů.

V jedné obyčejné domácnosti...

Bohumín, 1972

Nádražák Pepa, zklamaný reakcí manželky, odtáhne žehličku do depa, kde ji šikovní montéři brzy změní k nepoznání. Dosadí podvozek, oplechují ji, doplní elektrickou výzbroj a vyrobí skleněnou kabinu. Žehlička od té doby v depu slouží jako pomocník pro posun.

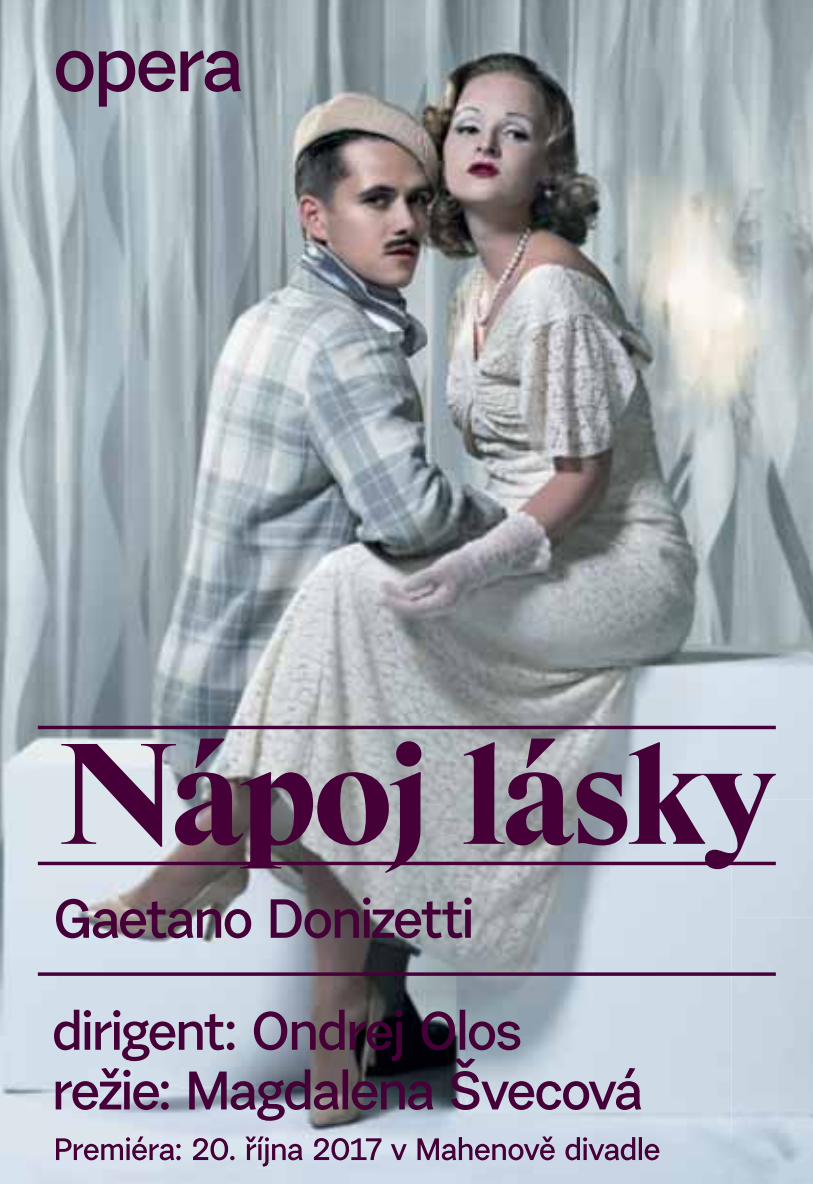

Stanislav Lachman (1921–2011), dvorní designér domácích elektrospotřebičů značky ETA, vypracoval více než 1 200 průmyslových návrhů, z nichž tři čtvrtiny byly realizovány. Hranatá žehlička kosodélníkového tvaru ETA 211, představená v roce 1973, měla ve své době největší žehlicí plochu na světě, dalo se s ní bez obrácení žehlit oběma směry a mohla se odkládat na bok. V domácnostech se však

příliš neosvědčila a zahraniční nabídky na odkoupení licence podnik nevyužil. Posunovací elektrická lokomotiva přezdívaná Žehlička (mj. pro svůj tvar, režim pohybu během služby i schopnost rychle měnit směr jízdy) se vyráběla sériově v plzeňských Škodových závodech v několika provedeních od roku 1972. Pro svůj účel se velmi osvědčila a na nádražích ji při posunu lze spatřit dodnes.

opera

činohra

Nápoj lásky

Gaetano Donizetti

dirigent: Ondrej Olos

režie: Magdalena Švecová

Premiéra: 20. října 2017 v Mahenově divadle

Teror

Ferdinand von Schirach

režie: Martin Glaser

Premiéra: 13. října 2017 v divadle Reduta

balet

WEST SIDE STORY

hudba: Leonard Bernstein

choreografie a režie: Mário Radačovský

Premiéra: 25. listopadu 2017, Brno – výstaviště, pavilon P

Text: Tereza Hronová, foto: autorka a Shutterstock

KOČOVNÝ NÁROD, který utekl do hor před Čingischánem

Nemůžu si pomoci, načančaná kýčovitost Alp a jejich přílišná organizovanost mě nikdy nepřitahovala. Vždycky jsem toužila ztratit se na pár dní v horách, toulat se po nekonečných planinách, pozorovat mohutná stáda divokých koní a strávit noc s domorodci v jurtě. Kyrgyzové mě uchvátili svou hrdostí, pohostinností a smyslem pro humor. Jen na to kobyli mléko a snít v létě jsem si musela chvíli zvykat...

Trošku se bojím, že si rozbiju hlavu o strop. Tak moc staré vojenské auto skáče, když se šplhá po kamenité cestě do vysoko položené vesničky Altyn Arašan. Úplný tankodrom. Ale aspoň nemusíme jít pěšky a ušetříme energii na pravou vysokohorskou turistiku. Za zády máme Karakol, jedno z větších měst na východě Kyrgyzstánu, které stále dýchá typickou postsovětskou atmosférou. Ubytovali jsme se tam v jednom z nejlevnějších hostelů, na nějž ovšem nikdy nezapomeneme. Vypadá, jako by se tam za posledních sto let nic nezměnilo, takže je vlastně zároveň takovým sovětským muzeem.

Co znamená být Kyrgyz

Majitel hostelu Valentin vlastní ještě horskou chatu v místě, kam míříme, a tak máme společnou cestu. I když jedeme rychlostí asi 10 kilometrů za hodinu, jízda jeho „plechovkou“ je veliká zábava. „Masáž máte jako bonus,“ směje se, když přeskakujeme nejhrbatější úsek „silnice“. Snaží se převrát motor a rusko-anglicky nám vypráví o své zemi. „Co to znamená být Kyrgyz? Pořád někde migrujeme, přesouváme se z místa na místo. Každý má od jara nějaká zvířata na pastvě,“ říká. „Když nejsou cesty ani auta, zbývají koně. Vtipné je, že tu žijí asi 4 miliony Kyrgyzů a zhruba stejné množství koní. V Evropě má každá rodina auta, tady má každá koně,“ směje se. Koně jsou v Kyrgyzstánu nejlepším přítelem člověka. Jako by se místní na hřbetu už narodili – jízda na koni je něco, co tu s přehledem zvládá každý.

Vtom zatáhne ruční brzdu a vyklání se z okénka. Míjíme mladého Asiata, který se snaží na horském terénu zkrotit silniční kolo ověšené igelitovými pytlíky, lahvemi s vodou a taškami s oblečením. Podle toho, jak vypadá, je na cestě už dlouho. „Chlapče, budeme tě čekat na naší chatě. Najdeš ji hned za zatáčkou,“ loučí se s cyklistou Va-

lentin. Později nám u svíčky a teplého čaje vypráví, že má v nohách tisíce kilometrů a na cestě je déle než půl roku.

Tak blízko nebe

Do vesnice Altyn Arašan míří turisté hlavně kvůli horkým léčivým pramenům. I my se brzy válíme v přírodní vaně s výhledem na ohromující horské masivy. Je tu jen několik chat, které jsou velmi jednoduše zřízené. V zimě se sem nedá vůbec dostat a také v létě tu panuje drsné klima. Údolí je výchozím bodem k oblíbeným trekům, které vedou přes čtyřtisícová sedla. I my bychom rádi vyrazili spatřit střechnu světa,

**V EVROPĚ MÁ KAŽDÁ
RODINA AUTO, TADY
MÁ KAŽDÝ KONĚ.**

kdyby shora nepřicházely zprávy o špatném počasí. Je červen a sníh ještě nestihl roztát. V některých sedlech je třeba brodit se jím až po krk, což je náročné i pro zkušené horaly. Vydáváme se tedy druhý den na jednodušší výlet. I ten stojí za to. Z rozkvetlých horských luk a pocukrovaných vrcholů se nám tájí dech. Potkáváme jen stáda koní, která se přelévají po svazích. Přes den se zvířata toulají, ale s večerem je bačové naženou do bezpečí, snaží se je uchránit před medvědy a vlky.

Není tu mobilní signál ani jiný náznak lidské činnosti. Vzduch řídne a my si připadáme jako na procházce v nebi. Více než 40 % území Kyrgyzstánu se nachází nad úrovní 3 000 metrů nad mořem, průměrná nadmořská výška přitom dosahuje 2 750 metrů. Nechybí tu ani dvě sedmitisícovky. Při pohledech na kyrgyzskou krajinu se tájí dech. Je dobrá viditelnost, a tak se kocháme výhledem na jezero Issyk-kul, které se rozkládá stovky výškových metrů pod námi. Je ze všech stran obklopené vysokými horami a vodní hladina se vlní ve stejné nadmořské výšce jako naše Sněžka. Jeho název v překla-

**DISKOTÉKY ZATÍM ČEKAJÍ
NA NÁVALY VODKOU
POSILNĚNÉ MLÁDEŽE, ALE
ŠLAPADLA VE TVARU LABUTÍ SE
UŽ PROHÁNĚJÍ PO HLADINĚ.**

Nezisková organizace CBT

CBT (Community Based Tourism) vznikla jako projekt švýcarské organizace Helvetas a pomáhá rozvoji ekoturismu. Na mnoha místech Kyrgyzstánu je možné navštívit její malou kancelář, která přímo spolupracuje s místními. Často ji vede učitelka, důchodci se znalostí několika anglických slov nebo některý z poskytovatelů ubytování. Zde je možné objednat si nocleh přímo v komunitě, průvodce do hor i výlet na koních. CBT poskytuje jedinečnou možnost, jak poznat kyrgyzskou kulturu, odnést si autentické zážitky a finančně přispět k rozvoji chudého venkova s vysokou mírou nezaměstnanosti.

du zní Teplé jezero, protože nikdy nezamrzá, a místní mu prostě přezdívali kyrgyzské moře. Míříme si k jeho břehům odpočinout.

Kyrgyzské moře

Issyk-kul je jedno z největších horských jezer světa, má rozlohu 6 330 km², délku 178 km a šířku až 60 km. Voda je poměrně slaná, nedá se pít ani používat na zavlažování, ovšem na koupání je ideální. Svůj domov v ní našlo asi 20 druhů ryb, vyuzené jsou místní lahůdkou a prodávají se ve stáncích na pláži. Jižní část jezera je málo zalidněná a nacházíme tu jen několik možnos-

tí, jak se ubytovat. Jednou z nich je jurtový tábor, kde je možné zarezervovat si místo přes místní neziskovou organizaci CBT (viz box). Na rušném severním pobřeží jezera Issyk-kul zase nabízí ubytování snad kaž-

Československé stopy v Biškeku

V letech 1925 a 1932 odjelo vlakem z Brna a Žiliny přes 1 000 členů československého dělnického družstva Interhelpo, kteří měli sovětskému Kyrgyzstánu pomoci s budováním socialismu. Akce se účastnil i Alexander Dubček s rodiči. Družstvo fungovalo téměř dvacet let. Provázely ho dramatické události, stalinský teror i deziluze ze sovětské reality. V Biškeku se nachází celá jedna čtvrť, jejíž osou je ulice Interhelpa – autentické domy, výrobní areály, škola, Dům komunardů. Interhelpo bylo zlikvidováno v roce 1943 a jeho členové byli perzekvováni a popraveni jako nepřátelé Sovětského svazu. Pokud nejste milovníky postsovětských měst, pak vám na prohlídku hlavního města Kyrgyzstánu stačí jeden den.

Kyrgyzstán

Hlavní město: Biškek

Rozloha: 200 tis. km²

Počet obyvatel: 6,1 mil.

Úřední jazyk: kyrgyzština, ruština

Státní zřízení: parlamentní republika

dá rodina a není problém najít i velmi levný nocleh – vyjde v přepočtu na sto korun za osobu.

Jakési centrum tu tvoří městečko Čolpon-Ata, kam se na léto sjíždí kyrgyzští turisté i návštěvníci z Ruska nebo Kazachstánu. Také my tu strávíme několik nocí. I když voda není průzračná jako v Chorvatsku a místní restaurace ani omylem nepřipomí-

nají ty s michelinskými hvězdami, rozhodně stojí za to se tu na chvíli zdržet. Diskotéky zatím čekají na návaly vodkou posilněné mládeže, ale šlapadla ve tvaru labutí se už prohánějí po hladině. Nám ale bohatě stačí deka na písčité pláži, trpké červené víno z dovozu a výhled na skalnatou stěnu pětitisícového pohoří Ťan-šan. Při cestách kolem jezera jsme několikrát narazili na jmé-

PASTEVEC VYHAZUJE DO VZDUCHU
MOBIL DOUFAJE, ŽE ZACHYTÍ
SIGNÁL A ODEŠLE SE ESEMESKA.

no Nikolaj Prževalskij. Jde o ruského geografa a cestovatele, jednoho z prvních objevitelů kyrgyzských horstev. V druhé polovině 19. století významně přispěl k tehdejšímu poznání střední Asie a stal se vůbec prvním Evropanem, který popsal zdejšího divokého koně, později pojmenovaného kůň Převalského. Zemřel na pobřeží jezera Issyk-kul ve městě Karakol (dříve Pr-

ževalsk). Při své páté výpravě se totiž napil zkažené vody z řeky Ču a podlehl skvrnitému tyfu.

Mongolská scénérie

Nejcharakterističtější symbolem Kyrgyzstánu jsou kromě koní a jezera Issyk-kul samozřejmě jurty. Přenosné domy z latí a plsti jsou ideální pro kočovný život, typický

Rady na cestu

- Nepotřebujete víza, na vstup do země stačí jen platný cestovní pas České republiky.
- Směnárný najdete téměř všude. Nejlepší je vzít si eura či dolary.
- Nezapomeňte na teplé oblečení – noci v horách můžou být chladné a počasí se rychle mění.
- Kyrgyzstán je velmi bezpečná země, hrozí maximálně střet s korupcí a byrokracií. Největším rizikem je jízda autem nebo hromadnou dopravou – silnice jsou nekvalitní, mnohdy nebezpečné a řidiči často nedodržují rychlost. V horách se nevyplatí riskovat.
- Dejte si pozor na státní hranice s Čínou. Bez speciálního povolení není možné se k nim ani přiblížit.
- Rusky se domluvíte všude, mladší generace a ti, kteří se živí turistickým ruchem, většinou umí i pár slov anglicky.

pro střední Asii. Snad nejkrásnější pohled na krajinu posetou jurtami je u jezera Sonkol ve středním Kyrgyzstánu. Sonkol znamená v překladu Poslední nebo Další jezero. Nachází se v nadmořské výšce 3 000 metrů nad mořem a během jediného dne tu lze zažít všechna roční období – sníh i ostré slunce. O tom se přesvědčujeme hned při příjezdu. V průsmyku schytáme sníh, takže kraťasy rychle měníme za dlouhé kalhoty. Ubytováváme se v prvním „jurtovišti“, kde každá z rodin pronajímá domek přes zmíněnou organizaci CBT. Turistům nabízí nejen autentické spaní, ale i domácí kuchyni, kde nechybí kumys ani ovčí maso. Večer strávíme u kamen a těšíme se na túru kolem břehů. Podle legend zde původně sídlil krutý vládce, který přivedl do svého harému nejkrásnější dívky z celého pohoří Taň-šan. Slzy z jejich neštěstí záhy vyplnily zdejší horskou kotlinu a vládčův palác byl zatopen vodou z nově vzniklého jezera.

OSTRÁ SLANOKYSELÁ CHUŤ KULIČEK ZE SUŠENÉHO KRAVSKÉHO MLÉKA JE PRO CIZINCE VELMI NEZVYKLÁ, ALE KYRGYZOVÉ JI ZBOŽŇUJÍ.

Budíme se do slunečného dne. Místní chodí k jezeru pro vodu na umytí. Hospodyně už zpracovávají mléko a muži vyhánějí koně na pastvu. Opodál stojí na vybetonovaném plácku pastevec a vyhazuje telefon do vzduchu. Doufá, že zachytí signál a odešle se esemeska. Z dálky přijíždí auto – veze buď turisty, nebo zásoby vodky. Fascinující horská step připomíná Mongolsko. Našinec není na tak obrovské otevřené prostory vůbec zvyklý. Těžko se nám odhadují vzdálenosti. Brzy zjistíme, že všechno vypadá blíže, než ve skutečnosti je.

V jurtách na planině strávíme ještě jednu noc. Škoda, že nemáme nekonečné množství času. Toulali bychom se mezi osadami a pili s hrdými Kyrgyzy kobylií mléko a možná i něco tvrdšího. Tvrdého jako skály vysokých horstev pokrývajících tuto zemi, jako kopyta nekonečných stád koní toulajících se po pastvinách... ■

Země s jurtou ve znaku

Když oblast střední Asie koncem 19. století obsadili Rusové, začal postupný proces násilného usazování kočovníků do vesnic a měst. Jurtu se stala sezonním obydlím, i tak ji ale uvidíte na každém rohu. Na konci jara do hor míří nákladní auta s materiálem, který se dá přý postavit do kulatého domku zhruba za hodinu. Uvnitř se nacházejí jednoduchá kamna. Jako palivo místo dřeva slouží sušený trus z hospodářských zvířat, protože stromy tu skoro nikde nerostou. Vnitřek jurty je vyložený barevnými rohožemi a nástěnnými koberci. Spí se pod vrstvou tlustých dek, protože v noci bývá v horách mráz i v létě. Světlo do domku proniká jen nízkými dveřmi nebo střežou. Právě ta je vyobrazená na kyrgyzské státní vlajce. Jurtu ale není nic levného. V přepočtu stojí asi 100 000 korun, její výroba totiž zabere asi dva měsíce.

I když jurty vypadají skromně, mnozí pasteveci nejsou vůbec chudí. Ve městech vlastní slušné domy, vedle jurt parkují dobrá auta. Obchodují s dobytčím, ale prodávají také mléko a sýry. Největší poptávka je po kuličkách ze sušeného kravského mléka. Ostrá slanokyselá chuť je pro cizince velmi nezvyklá, ale Kyrgyzové ji zbožňují. V každé jurtě také najdete národní nápoj z kobyliího mléka – kumys. Chutná trošku jako kefír, ale nedá se vlastně srovnat s ničím, co my známe. Čerstvě nadojené mléko uloží místní do barelů, kde kvasí. V průběhu celého roku zraje a zvyšuje se tak množství alkoholu.

Bolí vás záda?

CAPSICOLLE

v každém balení KAPSAICINOVÝ hřejivý krém
ZDARMA náplast Capsicolle

NOVINKA

EXTRÉMNĚ
HŘEJIVÁ

CAPSICOLLE
hřejivá náplast

KAPSAICINOVÝ hřejivý krém

- **Ověřeno každým z nás** (důchodci, sportovci, zahradníci)
- Ideální pro **komfortní svalovou relaxaci** přírodní cestou
- Obsahuje **100% přírodní** bylinné složky - **kapsaicin, olibanum**
- Kvalitně působí na postiženém místě **až po dobu 8 hodin**
- **Velikost hrášku** Vás prohřeje až po **dobu 12hod**

Zdraví vychází z přírody

zakoupíte v každé lékárně nebo www.capsicolle.cz

TICKETSTREAM

ČD České dráhy
Národní doprava

S In Kartou ušetříte i na vstupenkách!

In Kartou můžete využít také jako vstupenku Ticketstream na veškeré akce v naší nabídce. In Karta společnosti České dráhy Vám umožní získat slevy na vstupenky nejen pro Vás, ale i pro Vaši rodinu a kamarády! Jezděte na akce vlakem s In Kartou jako vstupenkou a šetřete dvakrát! Více informací na www.ticketstream.cz a www.cd.cz

ŽELEZNICE
HISTORIE ŽELEZNIČNÍ POLICIE

Text: Radek John, foto: Muzeum policie ČR, archiv ČD

**ABYSTE SE
VE VLACÍCH CÍTILI
BEZPEČNĚ...**

Co dělaly v minulosti státní úřady pro to, aby se cestující ve vlacích cítili bezpečně? Zdánlivě banální otázka neměla v kontextu politických událostí v minulém století vždy zásadní význam. Někdy stála v první řadě ochrana techniky a důležitých nákladů, jindy zas lov pro režim nežádoucích osob. Bezpečnost obyčejných cestujících byla odsunuta na vedlejší kolej. Železniční policie dlouho bojovala nejen s prioritami, neustálými organizačními přesuny, ale hlavně s profesionalitou.

Letos uplyne devětaadvadesát let od vzniku samostatného Československa. Náš mladý stát ve středu Evropy zdědil po Rakousko-uherské monarchii rozsáhlou a tehdy moderní železniční síť. Zpočátku na ní vládl klid. Specializovaná železniční policie nebyla tolik zapotřebí. První takový útvar vznikl až v roce 1935, když začalo přituhovat. Byla to takzvaná Ozbrojená stráž ochrany železnic (OSOŽ). Oficiální zákon o jejím zřízení odsouhlasila poslanecká sněmovna až v roce 1937.

Její příslušníci navíc byli neplacení dobrovolníci z řad železničářů. Chodili v obyčejných železničářských uniformách, jen označených červenou páskou s nápisem Železniční stráž. Museli bydlet blízko nádraží, aby se mohli v případě potřeby okamžitě dostat do služby. Chycené lumpy předávali policii. Směli nosit zbraň a v případě nutnosti ji použít. Většinou byla jejich vlastní. Dobrovolné hlídky OSOŽ však fungovaly jen krátce. Ve vlacích je brzy vystřídal šedivý Wehrmacht.

Sabotáže v protektorátu

Za války měly hlídky ve vlacích místo ochrany obyčejných cestujících za úkol pátrat po osobách pro Říši nežádoucích. Ještě důležitější než pasažéři byl náklad a drážní technika. Německo se potýkalo s četnými sabotážemi. Zhusta je páchali bývalí nebo současní železničáři, a to i když jim v případě dopadení hrozila smrt. Do roku 1944 šlo na našem území hlavně o poškozování techniky. Nejoblíbenější bylo prořezávání brzdových hadic na vagoncích. Sabotáže na železnici musel jako jednu z prvních věcí po nástupu do úřadu řešit Reinhard Heydrich.

Zpočátku slavili Němci úspěch. Sabotáž na železnici skutečně ubylo. Jakmile se však říšská válečná mašinerie začala hroutit a spojenecké tanky postupovat Evropou, pustili se odbojáři do vlaků znovu. Oproti počátečním rokům války byly útoky razantnější. Odbojáři běžně pokládali na koleje pře-

Kresba znázorňující příslušníka OSOŽ z poloviny 30. let

Odznaky pátrací služby OSOŽ

kážky – kmeny stromů, poražené telegrafní sloupy, staré pražce atd. Často také poškozovali kolejiště, povolovali šrouby, dokonce rozebírali celé úseky tratí. Například 5. srpna 1943 způsobily uvolněné šrouby v oblouku na trati Příbram – Zdice vykolejení lokomotivy.

30. léta

Bomby na tratích

Odbojáři se ale nezalekli ani sofistikovanějších metod útoků, včetně vyhazování vlaků do povětří. První případ se odehrál v noci z 31. srpna na 1. září 1943 na trati mezi Lískovcem a Frýdkem. Ručně vyrobe-

Dnes hlídá vlaky Securitas

České dráhy se v roce 2011 ve vazbě na rozhodnutí státních orgánů (rušení specializovaných pracovišť Policie) a aktuální bezpečnostní situaci rozhodly nahradit systém mnoha rozličných služeb jedinou bezpečnostní agenturou. Vítězem veřejné zakázky se stala společnost SECURITAS ČR s. r. o. Pracovníci agentury od té doby zajišťují trvalý dohled nad vybranými stanicemi, doprovody vlaků a asistují při kontrole jízdenek a odhalování černých pasažérů, provádějí preventivní opatření i operativní zásahy v boji s vandaly, např. s projevy graffiti. Vzájemně propojený bezpečnostní systém umožňuje ze strany ČD na základě denních a měsíčních hlášení o provedených zásazích a o průběhu výkonu služby upřesnit další činnost agentury v jednotlivých lokalitách.

Securitas AB je globálním lídrem v oblasti komerční bezpečnosti, zaměstnává téměř 335 000 pracovníků a aktivně působí v 53 zemích světa. Sídlo společnosti se nachází ve švédském Stockholmu, kde byla v roce 1934 firma založena. SECURITAS ČR s. r. o., působící v České republice od roku 1991, zaměstnává 3,5 tisíce osob.

ná nálož poničila lokomotivu, způsobila vykolejení osmi vozů a těžce zranila čtyři muže. Akci měla na svědomí partyzánská skupina Bílá lvice složená z bývalých československých vojáků. Gestapu se je nepodařilo chytit, a tak kousek od místa útoku exemplárně oběsili pět jiných odbojářů.

Němci zaváděli protipartyzánská opatření. Například v oblastech častých útoků omezili rychlost vlaků na třicet kilometrů v hodině. Nebo před drahocenné lokomotivy zapřahali prázdné vozy. Měly schytat nejhorší účinky případného výbuchu. Okolo tratí a na nádražích hlídkoval Volkssturm. Část jeho příslušníků se však přičiněním odbojářů z hlídek nikdy nevrátila.

Nejúspěšnější akcí celé války bylo zničení osmatřicetimetového mostu u Helenína na trati Brno – Jihlava. Došlo k němu 10. dubna 1945. Most šel k zemi i s vojenským transportem. Zemřelo 51 německých vojáků a 124 bylo zraněno. Na konci války byly vůbec partyzánské útoky na denním pořádku. Třetí říše se hroutila v chaosu.

Únor 1948

V období od konce války až téměř do dnešních dnů se na železnici vystřídalo množství policejních a kvazipolicejních útvarů. Jejich složení a pracovní úkoly odrážely společenské změny. Hned po válce hlídkovaly ve vlcích tři ozbrojené složky: obnovená OSOŽ, Sbor národní bezpečnosti (SNB) a Československá armáda. V OSOŽ už nesloužili dobrovolníci. Organizace spadala pod ministerstvo dopravy a kromě hlídkování ve vlcích také vyšetřovala zločiny. Všechny bezpečnostní složky byly pod drobnohledem komunistů, kteří se pod vedením Moskvy připravovali na převzetí moci v zemi.

Armáda a policie jsou v každém puči klíčové. Komunisté to dobře věděli, a proto do jejich složek hned po válce začali pronikat. V únoru 1948, když svůj převrat s úspěchem provedli, je měli už dávno pod kontrolou. Struktura SNB se proměnila. Sbor měl dvě klíčové větve. Běžnou policejní práci měla na starosti Veřejná bezpečnost – VB. Ta ovšem úzce spolupracovala s nechvalně proslulou Státní bezpečností – STB, jež měla za úkol boj s vnitřními nepřáteli režimu. Nad OSOŽ neměli komunisté plnou kontrolu, což se jim nezamlouvalo. Proto se hned po puči začalo v komunistickém aparátu diskutovat o jejím zrušení. Došlo k němu v roce 1952. Příslušníky stráže nahradila nová speciální železniční větev Veřejné bezpečnosti, neboli VBŽ.

Snímek ze strážnice OSOŽ v prvních letech její existence

Pod rudou hvězdou

Jádro VBŽ tvořili příslušníci původních sil ministerstva s vyhovujícím kádrovým profilem. Brzy se ale ukázalo, že pouze VBŽ na ochranu dráhy nestačí. Komunistický režim byl paranoidní. Neustále se připravoval na válku a v každé druhé osobě viděl kontrarevolucionáře. Proto vzniklo několik dalších kvazipoli-

cejních útvarů. Ministerstvo dopravy, z nějž se po sovětském vzoru opět na krátkou dobu vyčlenilo ministerstvo železnic, mohlo znovu zřídit vlastní ozbrojenou složku. Tentokrát dostala jméno Oddíl ozbrojené a protipožární ochrany (OPOŽ).

Kromě ochrany před požáry měla na starosti hlídání důležitých nákladů, nádraží

a dalších železničních budov. Strategicky významné objekty na železnici hlídala ještě takzvaná Vnitřní stráž, která existovala do roku 1966. Šlo v podstatě o méně početnou větev Pohraniční stráže. Vedle ostrahy se podílela i na stíhání protistátních skupin a jednotlivců a likvidaci kontrarevolučních akcí.

Normalizační ozbrojenci

V roce 1964 zřídilo ministerstvo dopravy další jednotku. Tentokrát ji pojmenovalo Ozbrojená ochrana železnic – OOŽ. Byla ale celkem k ničemu, poněvadž měla malé pravomoci. Proto ji parlament po deseti letech zreformoval, přejmenoval na Sbor ozbrojené ochrany železnic (SOOŽ – názvy a zkratky už začínaly docházet) a pravomoci jí přidal. Příslušníci směli vyslýchat pasažéry (v policejní hantýrce požadovat vysvětlení), kontrolovat jejich totožnost, prohledávat je atd.

Aby ve vlacích nebylo málo ozbrojenců, zřídily si ČSD ještě takzvanou Závodní stráž. Působila jako podniková ochranka. Jejím hlavním úkolem bylo hlídání nádraží, dep a dalších objektů. Popsaná pestrá směs různých pořádkových sil vydržela na železnici i po převratu v roce 1989. Změna přišla až v červnu 1991 se zánikem SNB.

Polistopadové změny

Politická rozvědka STB byla rozpuštěna bez náhrady a VB se přeměnila v policii, jak ji známe dnes. SOOŽ fungoval ještě rok, než ho nahradila specializovaná federální železniční policie. Ani ta však dlouho neexistovala. Na konci roku 1992 federace zanikla a Československo se rozdělilo na dva samostatné státy. Rozdělily se i policejní útvary, ale obem práce zůstal stejný.

Mezi priority se dostala ochrana cestujících a majetku. Během devadesátých let minulého i začátku našeho století byly policejní hlídky ve vlacích běžná věc. Drážní oddělení sídlila v obcích s důležitými železničními uzly, jako jsou například Pardubice nebo Hradec Králové, jejich počet byl ale proměnlivý. Diktovala ho momentální potřeba. Kraje měly navíc ještě nezávislá oddělení doprovodu vlaků. V roce 2012 železničních oddělení výrazně ubylo. Policie specializovaná pracoviště rozpouštěla a převáděla jejich personál na obvodní oddělení. V současnosti má policie ČR už jen jednu specializovanou železniční jednotku v Brně. ■

Graffiti na ústupu

Řečí čísel lze shrnout, že se Českým drahám vyplatilo najmout si profesionály v oboru. Samostatnou kapitolou jsou nájezdy sprejerů, kde je patrný výrazný pokles. Zatímco ještě před šesti lety měli na svědomí 13 690 případů, minulý rok jich bylo evidováno pouze 2 107.

Škody na majetku ČD způsobené sprejery

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Počet případů	13 690	13 257	9 375	4 850	2 906	2 107
Výše škody v Kč	27 408 050	17 478 775	13 492 516	8 320 035	6 038 490	7 040 000

S využitím webů fronta.cz, policista.cz, valka.cz, ihned.cz

Auto versus vlak
Vyzkoušeno na vlastní kůži

Můžete potkat ve vlaku
Jaroslav Svěcený

ČD Body
Přinášíme nové benefity

Johana

Honza

AUTO versus VLAK vyzkoušeno na vlastní kůži

Je auto rychlejší než vlak? Na tuto otázku samozřejmě nelze zcela objektivně odpovědět. Ale proč si to aspoň trochu nevyzkoušet? Postavili jsme proti sobě naše redakční auto a vlaky Českých drah na čtyřech linkách. Výsledky nás hodně překvapily.

Vypravili jsme se z Prahy na všechny světové strany a porovnali, zda je rychlejší auto, nebo vlak na trasách do Českých Budějovic, Plzně, Ústí nad Labem a Brna. Klíčovou veličinou pro srovnání byla cestovní doba. Nevyráželi jsme z nádraží (abychom nedávali náskok vlaku), ale z centra Prahy (naše redakce sídlí nedaleko Petráského náměstí). K testu jsme využili spojů Českých drah, posádce auta sloužila redakční Škoda Yeti 2.0 TDI. Neotřesitelným pravidlem bylo absolutní dodržování rychlostních limitů. Role cestujících a řidičů zastali čtyři členové naší redakce: Johana – zástupkyně šéfredaktora, Pepa – redaktor, Honza – fotograf a Vašek – šéfredaktor.

Praha – Brno: Dáma volí railjet

10:35 Johana odchází z redakce na metro. Pepa usedá za volant.

10:50 Johana v klidu nastupuje do modrého railjetu, Pepa se sotva dostal na magistrálu.

10:58 railjet odjíždí na čas, šofér je u sjezdu na Žižkov. Až za dlouhé minuty se vymotává z Prahy a najíždí na dálnici D1.

Pepa: „U Mirošovic začal takový liják, že to ani stěrače nebraly. Sto třicet jsem nemohl jet ani náhodou, troufl jsem si sotva na devadesátku. Pak jsem navíc stál přes čtvrt hodiny v koloně, protože se přede mnou stala nehoda. Když mi z vlaku volala Johana, byl jsem zrovna u motorestu Naháč.“

Johana: „Vytočila jsem zkusmo Pepu chvíli po odjezdu z Pardubic. Vzal to, protože potřeboval na záchod a chtěl si dát kafe, takže se zastavil v motorestu na 29. kilometru. Já už jsem za sebou měla přes 100 kilometrů a to kafe jsem si dala taky. S tím rozdílem, že já jsem se vezla rychlostí 160 km/h.“

13:20 Johana vystupuje v Brně. Místem setkání je nákupní centrum Vaňkovka.

13:30 Johana vstupuje do Vaňkovky, Pepa vjíždí do města a zvoní mu telefon. Volá mu Johana: „Kde jsi?“

13:48 Pepa se dostává do cíle se ztrátou 18 minut na vlak.

Pepa

Praha – České Budějovice: S cílem deklasovat expres

Fotograf Honza je vášnivý řidič. Věřil si, že cestu do Budějovic absolvuje rychleji autem než Pepa, který mu s radostí odevzdává služební škodovku.

7:45 Pepa odchází z Petráského náměstí v Praze na Jižní expres. Honza vyráží z téhož místa.

8:02 Jižní expres odjíždí z hlavního nádraží, auto je u Národního muzea.

Honza: „Věřil jsem si, ale scénář je podobný tomu z předchozího dne. Ucpaná Praha, hustá doprava na D1. Tentokrát se k tomu přidávají i kolony u Benešova.“

Pepa: „Volal jsem Honzovi hodinu po odjezdu z Prahy. Byl teprve před Voticemi a můj vlak se už blížil k Táboru. Při opětovném telefonátu v okolí Ševětína mě ale zaskočil. Byl na dálnici u Veselí a dýchal mi na paty. Volná D3 mu ušetřila hodně času.“

10:00 Jižní expres zastavuje v Českých Budějovicích dokonce o 2 minuty dříve, než uvádí jízdní řád.

10:05 Pepa je na cestě k Černé věži, Honza se plouží na ucpaném příjezdu do města.

10:20 Pepa je v cíli závodu a na závodníka Honzu čeká dalších 13 minut.

Praha – Plzeň: Ucpaný Vypich a výluky na Berounsku

Na tento souboj jsme byli opravdu zvědaví. Dálnice D5 bývá obvykle průjezdná a dopra-

va od sjezdu u Ejovic až do centra Plzně nebývá dramatická ani ve špičce. Navigace slibuje dojezd za 59 minut, jízdní řád je nastaven na 1 hodinu a 37 minut. Pánové si opět mění role, Pepa je řidič a navíc má výhodu v tom, že cesta na západ je pro něj domovská.

11:12 Honza vyráží rychlíkem vyšší kvality (Rx 776 Pancíř), Pepa nabírá západní směr přes Štefánikův most, Letnou a Patočkovu ulici. Ranní špička je v Praze tatam.

Pepa: Vypadalo to slibně, sice jsem poskakoval ze semaforu na semafor, ale provoz byl výrazně slabší než ve špičce.

Honza: U Dobřichovic byla výluka, takže jsme tam nabrali zpoždění 8 minut. Myslel jsem, že auto bude už za Berounem.

11:58 Vlak projíždí Berounem, auto je na Zličíně. Odsud se to dá do Berouna „udělat“ za 10 minut.

Výsledky měření

Trasa	Vlak+chůze/trasa	Auto/trasa	Cena jízdenky*	Spotřeba (l/100km) /cena**
Praha – Brno	175 min/257 km	193 min/209 km	219 Kč	5.8 l/cca 348 Kč
Praha – Č. Budějovice	155 min/169 km	168 min/149 km	169 Kč	5.7 l/cca 276 Kč
Praha – Plzeň	113 min/113 km	117 min/94 km	105 Kč	5.8 l/cca 159 Kč
Praha – Ústí n. L.	77 min/106 km	72 min/92 km	152 Kč	6.0 l/cca 170 Kč

* bez slev a akčního jízdného, ** cena nafty 28,50 Kč/l, počítáno bez amortizace

12:31 Vlak odjíždí z Rokycan, zpoždění zkrátí na 4 minuty. Na rychlých úsecích koridoru jede 140 km/h.

12:51 Honza vystupuje a míří do sadů, kde je cíl závodu. Nespěchá, protože si myslí, že Pepa už je na místě.

13:05 Honza je v cíli, Pepa kupodivu teprve u Prazdroje. Ke kolegovi ušedá o další 4 minuty později. Zdržela ho alej semaforů v Praze, silný provoz na Vypichu, popojíždění okolo motolského špitálu a semaforey v Plzni.

AUTO MŮŽE BÝT RYCHLEJŠÍ NEŽ VLAK, ALE NIKDY NEDOSÁHNE KVALITY JEHO PALUBNÍHO SERVISU

Praha – Ústí nad Labem: Po D8 pod hodinu?

Na severní trase byla až do otevření posledního úseku dálnice D8 převaha vlaku jasná. Na konci roku 2016 byl ale úsek z Lovosic do Ústí nad Labem konečně zprovozněn a díky tomu by mohlo být auto z Prahy v Ústí za 50 minut. Vlaků to podle jízdního řádu trvá 72 minut.

16:15 Johana odchází na spoj EuroCity s odjezdem v 16:28, Vašek míří ke služebnímu autu.

Resumé

Vlak zvítězil ve třech případech ze čtyř. Samozřejmě by mohl kdokoli namítnout, že v jiný den to mohlo dopadnout úplně jinak, a měl by pravdu. Určitě nejde o empiricky podložený výsledek. Na druhou stranu jistou vypovídací hodnotu má. Výsledek naznačuje, že jízdní doby aut a vlaků na klíčových linkách jsou porovnatelné a benefit časové nezávislosti za volantem je vykoupen stresujícím popojížděním ve špičkách a omezeními kvůli rozsáhlým stavebním pracím na silniční infrastruktuře. Nemluvě o pohodlí a službách. Tam by srovnání obou přepravních módů dopadlo mnohem přesvědčivěji ve prospěch železnice.

16:28 Vlak odjíždí včas, Vašek je na mostě Barikádníků a plouží se v proudu aut, která na D8 přivádí tunel Blanka.

Vašek: „To, čemu pomohla Blanka v Argentinské ulici, si vybrala v Holešovičkách. Pravidelná zácpa znamená aktuální ztrátu na vlak minimálně 10 minut.“

Johana: „Necelou půlhodinku po odjezdu z Prahy, když vlak za Kralupy zrychlil na 160 km/h, jsem zavolala Vaškovi. Byl zrovna nedaleko Mlčechvost, tedy zhruba stejně daleko od cíle jako já.“

17:05 Auto je u Roudnice, zdržela ho uzavírka jednoho jízdního pruhu, který začíná hned za Prahou na exitu 1. Johana pozoruje polabskou nížinu za Hněvicemi.

17:20 Vašek najíždí na nový úsek dálnice a opět musí dát nohu z plynu – na Prackovické estakádě je kvůli nestabilnímu podloží osmdesátka.

17:40 Vašek vystupuje z auta na parkovišti obchodního centra Fórum a pod zámečkem Větruše zahlédne, že Johanin vlak zrovna vjíždí do stanice. U věže „šikmého“ kostela je o 5 minut dřív řidič. Podle prognózy měl ale mít náskok dvacetiminutový. ■

PODZIM JE TADY, probudte svůj imunitní systém!

S podzimními dny se řada z nás potýká s nepříjemným nachlazením, což s sebou může přinést ztrátu pracovní výkonnosti, výpadek z běžného životního rytmu nebo jen pouhou rozmrzelost. Většinou je na vině špatně fungující imunita, oslabená nejen chladnými dny, ale i stresem. Jak vrátit tělu schopnost účinně se bránit těmto podzimním nástrahám?

Kdybychom mohli vidět, kde všude číhají viry, asi bychom se divili. V autobuse, ve vlaku, v klimatizaci v kanceláři... Původci nachlazení jsou velmi malí, kolují v milionech ve vdechovaném vzduchu a mohou vyvolat rýmu, kašel a nachlazení. Nejdůležitějším spojencem proti nachlazením je náš imunitní systém. Čím flexibilněji reaguje, tím lépe jsme obrnění.

Imunitní síla

Jednostranná výživa, nikotin a alkohol, ale také stres a duševní konflikty berou našemu organismu uložené rezervy živin a vybíjejí naše imunitní baterie. Děti a stresovaní starší lidé jsou ve zvláštním ohrožení, že se dostanou do imunitně zátěžové situace. Zdravou výživou můžeme náš imunitní systém významně ovlivnit a posílit. Pokud v naší výživě dlouhodobě chybí určité mikroživiny, jako vitamíny, minerální látky a stopové prvky, imunitní systém již nemůže podávat dostatečný výkon a reaguje přetížením. Riziko infekce se tak zvyšuje. V době, kdy je tělo vystaveno mimořádně velkému zatížení (např. ve stresových situacích, chladných ročních měsících a ve chřipkových obdobích), spotřebovává podstatně více těchto mikroživin.

Dobře vybavení v chladném období

Skalní růže, rostlina *Cistus incanus* ssp. *creticus* je již od antických dob známa v přírodním lékařství pro své výborné vlastnosti. Extrakt z této rostliny je komplexní směs takzvaných polyfenolů. Ve vhodném dávkování a v kombinaci s vitamíny, minerálními látkami a stopovými prvky slouží podle imuno-

logických potřeb k zásobování imunitního systému. Doplněk stravy Immun44® v kapslích a sirupu pro děti obsahuje vedle 44 vitálních látek také tento extrakt ze skalní růže.

Optimální imunitní štít

Komplexní imunitní složení bylo testováno i na zaměstnancích nemocnice (lékařky, ošetrovatelský personál). Již po tříměsíčním užívání přípravku Immun44® se u nich projevilo o 50 % snížený počet dní absence v práci oproti osobám, které užívaly pouze placebo. U skupiny užívající Immun44® byla navíc doba trvání imunitních infekcí přibližně o polovinu kratší. Test tak mohl jasně a objektivně potvrdit, jak důležité je si svůj imunitní systém včas „nabít“.

Rakouský původ

Potravinové doplňky Immun44® vyrábí rakouská společnost Vis Vitalis. Společnost sídlí v salzburském regionu Lungau a po tři desetiletí se soustředí na projekty, které se snaží řešit choroby související se stravou na úrovni nutriční medicíny. Immun44® je v prodeji ve formě kapslí i sirupu, který je díky své přesvědčivé chuti velmi dobře přijímán dětmi. Přípravek je v prodeji bez lékařského předpisu a kromě Rakouska, kde je jedničkou na trhu, jej distribuují lékárny v Německu, České republice, Itálii, Chorvatsku, Švýcarsku, Turecku a Íránu. Českým distributorem produktu je společnost WEGALL Pharma s.r.o. a veškeré informace najdete na webu www.immun44.cz.

sirup a kapsle

Životabudič pro imunitní systém

Stále více lidí trpí neobvykle často nachlazeními. Mnozí z nás, především děti a starší lidé, se prokýchávají od jedné infekce k další. Pokud v naší výživě dlouhodobě chybí mikroživiny jako vitamíny, minerální látky a stopové prvky, imunitní systém nemůže podávat dostatečný výkon, reaguje přetížením a riziko infekce se zvyšuje. V dobách, kdy je tělo vystaveno mimořádně velkému zatížení (stres, chřipkové období, apod.), spotřebovává podstatně více těchto mikroživin.

Imunitní ochrana pro velké i malé

Skalní růže, rostlina *Cistus incanus* ssp. *creticus* je v přírodním lékařství známá pro své výborné vlastnosti. Extrakt z této rostliny je komplexní směs polyfenolů. Slouží stejně jako vitamíny, minerální látky a stopové prvky k zásobování imunitního systému. Doplněk stravy Immun44® ve formě kapslí a sirupu obsahuje rostlinnou látku PLANTO-VIR®; přírodní vitamíny PHYTO-PANMOL® a vysoce cenný komplex mikroživin.

Immun44®

PŘEDNOSTI PREPARÁTU:

- ✓ stimuluje syntézu protilátek v těle
- ✓ obsahuje antioxidanty neutralizující radikály
- ✓ pro všeobecné zásobování imunitního systému a k zásobování imunitního systému při imunologickém stresu
- ✓ pomáhá tělu dobít a udržet „imunitní baterii“

Více informací získáte na bezplatné lince: 800 100 140.

www.immun44.cz

MŮŽETE POTKAT VE VLAKU K ŽELEZNICI MĚ DODNES PŘIVÁDÍ HUDBA

Jaroslav Svěcený, jeden z nejvýznamnějších českých houslistů, se tomuto řemeslu věnuje intenzivně po celý život. Jako velký populizátor české houslové i houslařské školy a soudní znalec v oboru smyčcové hudební nástroje rád hraje na housle staré stovky let. Lásku ke starým věcem však neomezuje pouze na hudební svět.

Text: Martin Harák, foto: autor, archiv J. S.

Odkdy hraje na housle?

Odmala. K tomu mě přivedl můj dědeček, který byl také kapelník a houslista. Do třinácti let pro mě hraní bylo jen jedním z koníčků, ale brzy jsem přišel na to, že je to můj svět. Chcete-li se žít hudbou, musíte to absolutně milovat, jinak to nemá smysl. Já jsem si dobrovolně zvolil náročnější cestu a jsem celý život na volné noze, tedy bez finančních jistot. Kromě samotného koncertování máme s mojí chotí agenturu a hudební vydavatelství, vymýšlím a také realizuji dramaturgii v podobě festivalů, samostatných tuzemských a zahraničních koncertů. Pracovní nasazení je 14 až 16 hodin denně. S oblibou ale říkám: „Nestěžuji si, ne-

Jaroslav Svěcený

Rodák z Hradce Králové, vystudoval Pražskou konzervatoř a AMU. Své vzdělání dovršil mistrovskými kurzy u slavných virtuosů Nathana Milsteina a Gidona Kremera. Natočil již 44 alb s díly světových a českých autorů. Koncertoval v desítkách zemí světa. Vedle projektů klasické hudby (spoluzakladatel festivalů Smířické svátky hudby, Klášterecké hudební prameny, Jihočeské Nové Hradky a dalších) již přes 25 let spolupracuje s interprety různých žánrů (Vivaldianno). Za svou tvorbu obdržel mnoho prestižních ocenění, jako např. cenu Masarykovy akademie umění nebo Zlatou plaketu prezidenta České republiky. Je uznávaným znalcem historie a stavby houslí, v roce 2008 byl v tomto oboru jmenován soudním znalcem. Dlouhodobě se také věnuje charitě.

mám komu.“ Vím, že je to luxus žít si něčím, co vás baví, a té možnosti si opravdu vážím. Dnes navíc v mém řemeslu pokračuje i dcera Julie, z čehož mám velkou radost.

Hrajete na housle staré stovky let.

Jak jste je získal?

Některé z těchto nástrojů byly vyrobeny během posledních čtyř staletí, jen pár z nich ale vlastním. Jako soudní znalec v oboru smyčcové hudební nástroje s mezinárodní působností mám tu výhodu, že si můžu housle jednorázově vypůjčit. Důraz kladu na propagaci české houslařské školy, protože je výborná, ale ve 20. století velmi málo zviditelňovaná. Hodně kvalitních nástrojů bylo vyvezeno do zahraničí a já se snažím, aby se prostřednictvím investorů postupně vracely zpět. Housle mají obrovskou výhodu v dlouhověkosti. To mě celý život fascinuje. Mám prostě rád staré věci. Možná právě proto mám pozitivní vztah i ke starým parním lokomotivám a historickým vagonům.

Jste tedy i milovníkem železnice?

Ano! Ještě jako malý kluk jsem s babičkou a dědou chodil na zastávku u Pouchova. Projížděly tam vlaky s mnoha vozy, a tak jsem se díky nim naučil rychle počítat. Jednou jsem jel na tříkolce a místo cesty před sebou jsem sledoval pantograf, až jsem skončil v příkopě a s rukou v sádře. To mě ale od lásky k železnici neodradilo. K vlakům mě dodnes přivádí hudba. Dojížděl jsem často při studiu na konzervatoři a například letos jsem již podruhé hrál na Bennewitz festivalu v České Třebové. Tam se mi moc líbí, byl jsem i na exkurzi v tamní továrně, kde repasují a vyrábějí lokomotivy.

Čím se momentálně kromě koncertování zabýváte?

Postupně natáčím projekty, které realizuji na koncertech. Natáčím zvuk historických houslí v dobových skladbách a píši o jejich historii. Vydal jsem také publikaci Slavné evropské housle. Pro širší veřejnost připravuji různé multižánrové projekty, teď je to například latinsko-americký program s názvem Ve znamení tanga nebo koncert s Cigánskými Diabli. Jak vidíte, opravdu se nenudím. A to je moc dobře, protože nechci, aby mi ujel vlak... ■

SOUBOJ ŠACHISTŮ na kolejích posedmé

Šachový vlak, ve kterém se z vagonů stávají turnajové sály, kde bojují profesionální šachisté i amatéři, aby se po partiích potkali v jídelním voze anebo večer v etapových městech, vyjede v pátek 13. října na koleje již posedmé. Na své pětidenní cestě z Prahy do Prahy navštíví Olomouc, Trenčín, Bratislavu a Lednici.

Tento unikátní společný projekt Pražské šachové společnosti a Českých drah, který nemá na světě obdobu, vábí šachisty z celého světa. Pravidelně hrává v mezinárodním turnaji na jeho palubě přes sto šachistů z více než patnácti zemí. Jen pokud jde o účastníky z velmistrovským titulem, tak v Šachovém vlaku již hráli reprezentanti České republiky, Slovenska, Německa, Švédska, Turecka, Filipín a Austrálie.

Výzva i pro Karpova

Když historici pátrali v archivech, zda se v minulosti již nějaké šachové klání na kolejích uskutečnilo, našli pár akcí, ale žádnou rozsahem a úrovní srovnatelnou s Šachovým vlakem. Šachový historik Jan Kalendovský uvedl, že v roce 1979 při návratu z ligového utkání sehrál ve vlaku malý zápas s vicemistrem světa zrakově postižených šachistů Jaromírem Flori-

anem. A Raimund Leiner z oddílu TJ Lokomotiva Praha připomněl výroční schůzi jejich klubu, které pořádali v osmdesátých letech v jídelním voze na trase Praha – České Budějovice.

Novějšího data, z února 2011, je pak exhibice mezi exmistry světa Anatolijem Karpovem a Viswanathanem Ánandem. V super-rychlíku na trati Madrid – Valencia, který se řídil třisetkilometrovou rychlostí, se hráli velmi rychlé dvě menší simultánky. „Poprvé v životě hraji za šachovnicí ve vlaku. Mnohokrát jsem hrál na cestě s přáteli, ale jenom slovně. Pohyb vlaku – to je výzva navíc v každé partii,“ prohlásil Karpov a doporučil šachistům využívat jízdy vlakem s cílem hrát šachy.

Ojedinělý projekt pokračuje

V roce 2006 při jubilejní jízdě ruského vlaku Rossija se uskutečnil menší národní šacho-

vý turnaj. Ale mezinárodní šachový turnaj ve vlaku, a to jak pokud jde o složení účastníků, tak i z hlediska zemí, kterými souprava projíždí, přišel až v roce 2011 s projektem Pražské šachové společnosti a Českých drah. Tehdy jel Šachový vlak po trase Praha – Vídeň – Budapešť – Bratislava – Krakov – Praha. Letos bude Šachový vlak projíždět Česko a Slovensko, příští rok zamíří více na sever a jeho účastníci opět navštíví Polsko. Šachisté budou bojovat nejen o čest a slávu, ale i o cenový fond v hodnotě více než sto tisíc korun. Jednou ze speciálních cen budou dvě knihy nejlepšího českého šachisty Davida Navary v limitované edici – Můj šachový svět a Můj světový šach. Průběh mezinárodního turnaje v Šachovém vlaku 2017, který se koná od 13. do 17. října, můžete sledovat na webových stránkách praguechess.cz. ■

ČDBody

Bodujte a užijte si nové benefity

Věrnostní program ČD Body slaví u cestujících úspěch. Využívá ho už přes sto šedesát pět tisíc zákazníků národního dopravce. Pro ty, kteří sbírají body přes e-shop ČD, mobilní web a aplikaci Můj vlak, jsou od října připraveny další dva partnerské benefity.

Nakupte si knihy se slevou

První z nových partnerů – KNIHCENTRUM.CZ, patří mezi přední tuzemské firmy v oblasti prodeje knih, má 10 kamenných prodejen po celé České republice a internetové knihkupectví. E-shop www.knihcentrum.cz nabízí přes 60 000 knižních titulů skladem se slevami až 70 %, e-knihy, audioknihy a také knižní bazar, ve kterém zájemci najdou knihy 2. jakosti za velmi nízké ceny. KNIHCENTRUM.CZ nabízí zákazníkům Českých drah slevový voucher na nákup ve svém e-shopu ve výši 100 Kč při objednávce nad 800 Kč. Poukázku zákazníci získají již za 20 věrnostních ČD bodů nasbíraných v rámci věrnostního programu v e-shopu ČD, mobilním webu a aplikaci Můj vlak. Více na www.knihcentrum.cz.

Zařídte si předplatné za výhodnou cenu

Společnost Burda Praha, jedno z největších českých vydavatelství, působí na trhu od roku 1991. Vydává přes 40 periodických časopisů. Zákazníkům ČD, kteří využívají věrnostní program, poskytne za 200 ČD bodů benefit v podobě slevové poukázky ve výši 45 % na předplatné lifestyleových časopisů. Můžete si vybrat z časopisů Elle, Marianne, Appetit, Marianne Bydlení, Marie Claire, Marianne Venkov & styl, Burda Style, Joy, Chip a Počítač pro každého. Předplatné lze objednat prostřednictvím www.send.cz.

BurdaInternational

SCAN quilt®

povlečení od 990 Kč

www.scanquilt.cz

48 prodejen v ČR

SCAN quilt®
ČD PRO VÁS
10% sleva

při nákupu nad 1 000 Kč
platí do 30.11.2017

slevy se nesčítají a neplatí na zlevněný sortiment
na prodejnách i e-shopu **kód: S2CD7**

Z POLICEJNÍCH PROTOKOLŮ 5

Velká DISKOVÁ LOUPEŽ

Zahlédli jste někdy při cestě vlakem soupravu naloženou osobními auty? Určitě ano. Většinu cestujících takový pohled zaujme. Drahý náklad ale přitahuje i zloděje.

Text: Radek John

Čtyři stovky ukradených disků kol a škoda dva miliony korun. To byl výsledek jednoho z nejkurióznějších případů, jež musela v novodobé historii řešit Policie České republiky na železnici. V roce 1999 si pětice mladíků všimla, že po kolejích jezdí vlaky naložené zbrusu novými auty. Napadlo je, že z nich zkusí něco ukrást. Vymysleli plán, jenž by snad měl šanci i v Hollywoodu. Kradli totiž disky přímo za jízdy. Rozdělili se na dvě skupinky. První měla za úkol vlastní krádež součástek. Druhá lup přebírala.

„Tři z nich vylezli na vagon v noci, když stál na nákladovém nádraží,“ popisuje Milan Bajcura z tiskového oddělení policie v Českých Budějovicích. „Odmontovávali z kol vozidel disky a odhazovali je z vlaku.“ Zloději si nastoupili v Mladé Boleslavi. Činili se celou cestu až do Rakouska, kde vlak končil. „Za nimi jeli další dva kluci, kteří disky nakládali do dodávky,“ vypráví Bajcura. Bylo to na předem vytipovaných úsecích trati.

Podezřelá vozidla

Chmatáci si museli místa vybrat tak, aby se ukradené součástky pádem nepoškodily, nejlépe aby dopadaly do trávy. Ani důkladná příprava jim ale nakonec nebyla nic platná. Policie je chytila.

„Pochopitelně vždycky pomáhá náhoda,“ přiznává Bajcura. „Byla to jak spolupráce občanů, tak policistů z jednotlivých krajů. Všimli si, že se na některých místech mota-

jí pořád stejná auta.“ Na ta si pak stačilo počkat a policie mohla zloděje chytit přímo při činu. Nepovolání montéři si nejspíš uvědomovali, že s rostoucím počtem vyjížděk stoupá i riziko dopadení. Jenže měli na součástky odbyt. Když policisté zloděje dopadli, zjistili, že se s nimi už znají. „Začínali s krádežemi benzínů do Pionýrů,“ vypráví Bajcura. Vlak s novými auty zloděje přitahují. Není divu. Náklad má hodnotu desítek milionů korun. Ukradené součástky se dají relativně snadno prodat.

Překvapení překupníci

Na krádež se navíc většinou přijde až po delší době, což ztěžuje vyšetřování. Spíš než za jízdy ovšem zloději kradou, dokud vlaky s osobními automobily stojí na nádraží. Většina pachatelů jsou amatéři, kteří si s přípravou nelámou hlavu. Jeden takový případ se odehrál letos v létě na děčínském nádraží. Zloději vylezli na vagon naložený novými Škodami Superb. Stači-

li vykrást čtyři, pak byli vyrušeni. Vzali navigace, jenže aby se k nim dostali, poškodili dveře vozů.

Čas od času se najde skupinka, která vykrádá auta na vagonech ve velkém. Jeden takový gang stihl nadělat škodu za dvaadvacet milionů korun. Operoval na seřadovacím nádraží v Nymburku.

Činnost gangu ukončil až velký policejní záťah před dvěma lety. Zloději uměli otvírat auta bez porušení zámku, takže se na krádež přišlo až u překupníka v Německu. K odcizení vybavení za půl milionu korun z jednoho auta jim stačilo pouhých patnáct minut. ■

Výherci soutěže o nejlépe ztvárněné Desatero bezpečnosti na železnici

Nejdřív musím poděkovat všem dětem a paním učitelkám, které se zapojily do soutěže a poslaly nám svá díla. Opět bylo těžké vybrat tři nejlepší, ale nedá se nic dělat, všichni vyhrát nemohou. Při práci na Desateru se ale seznámili s pravidly bezpečného chování a teď už

vědí, jak se v železničním provozu mají chovat, aby neohrozili sebe ani ostatní.

A kdo nakonec vyhrál a pojedle do Prahy na výlet do Království železnic? Jsou to opět děti z Palackého třídy ZŠ Brno, které letos vyrobily lepoporelo, žáci ze školní družiny ZŠ TGM Bojkovice se svým vláčkem a žáci 4. a 5. třídy ZŠ a MŠ Střelské Hoštice, kteří Desatero převodli do výstražných trojúhelníků.

Všem moc gratuluji a doufám, že si výlet do Prahy užijí a o svoje zážitky se s námi podělí, třeba fotografiemi nebo vyprávěním z výletu, které dáme na Elfíkův facebook.

Manažerka Junior programu Elen Mátéová

Úkol 1

Sport

Vytvoř správné dvojice činnosti a bot, které k ní patří. Název, který zbyde, napiš zde:

.....

hokej

balet

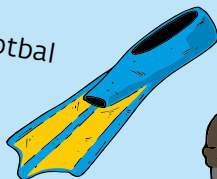
turistika

televize

lyžování

fotbal

potápění

SOUTĚŽ: Elfík slaví 10. narozeniny

7. Co dělá Elfík na titulní straně Mého vláčku v čísle 2/2014? (možno dohledat na webu www.elfikuvweb.cz)

8. Kolik vagonů přiváží vláček na úvodní stránce www.elfikuvweb.cz?

Zadání soutěže a soutěžní kupon naleznete v prvním letošním čísle ČD pro vás.

ÚKOL 2

Ponožková hádanka

V šuplíku jsou smíchané bílé a černé ponožky. Kolik ponožek musím vzít ze šuplíku, abych měl alespoň dvě stejné barvy?

Úkol 3

Spojovačka

Doplň tajenku ze spojovačky

Nebud'te smutní, že prázdniny už skončily.
Vždyť... (doplnění viz tajenka)

ÚKOL 4

Golf

Tento hráč golfu má před sebou jeden míček, to je asi každému jasné. Ale kolik jich už po-ztrácel? Spočti golfové míčky na této stránce (kromě toho, se kterým golfista právě hraje).

SOUTĚŽ PRO CHYTRÉ HLAVY

1 Ve kterém roce nastartovala Iveta Toušlová svoji moderátorskou kariéru?

- A 1995
- B 2001
- C 1999

2 Který atlet pokřtil vyhlídkovou věž v areálu Dolních Vítkovic?

- A Usain Bolt
- B Jan Železný
- C Jesse Owens

3 Kterými zeměmi projede letošní Šachový vlak?

- A Českem a Slovenskem
- B Českem a Rakouskem
- C Polskem a Slovenskem

4 Jakou nominální hodnotu má polská bankovka s vyobrazením rotundy sv. Mikuláše z města Cieszyn?

- A 10 zlotých
- B 20 zlotých
- C 50 zlotých

5 Co způsobilo vykolejení lokomotivy na trati Příbram – Zdice dne 5. srpna 1943?

- A poražený kmen stromu
- B uvolněné šrouby
- C výbušina

6 Který článek v tomto čísle vás nejvíce zaujal? *

* Na tuto otázku je nutné odpovědět, její správnost se však neposuzuje.

Soutěžit můžete na www.cdprovas.cz, kde vyplníte příslušný formulář, nebo své odpovědi zasíláte poštou do 18. října 2017. Nezapomeňte uvést svůj e-mailový kontakt nebo zpětnou adresu.

Adresa:

Redakce ČD pro vás
České dráhy, a.s.
nábř. L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1
Na obálku napište PRO CHYTRÉ HLAVY.

Tři správné odpovědi odměníme Kilometrickou bankou ČD – poukazem na volné cestování vlaky ČD v hodnotě 2 200 Kč – a další tři z vás obdrží poukázky do obchodní sítě PONT v celkové hodnotě 1 000 Kč.

Výherci z minulého čísla:

KMB: Radek Krajbych, Tereza Vintrová, Jan Spálený
PONT: Tomáš Pávek, Bohumír Rychtář, Alena Motyčková

Správné odpovědi z minulého čísla:

1 – porodníka, 2 – 27 km, 3 – Buty, 4 – 1 500 miliard tun, 5 – muzeum jízdních kol

Kompletní pravidla soutěže najdete na www.cdprovas.cz.

Hrajte o tři Kilometrické banky ČD za 2 200 Kč a o tři poukázky v hodnotě 1 000 Kč do obchodní sítě PONT.

JÍZDENKY ČD JEŠTĚ FLEXIBILNĚJŠÍ

JÍZDA
DALŠÍM
SPOJEM

STORNO
ZDARMA

- v první den platnosti lze jízdenku použít v kterémkoliv dalším spoji
- při nákupu on-line lze vrátit **do 15 min** před odjezdem vlaku
- při nákupu v pokladně lze vrátit **do 15 min** od zakoupení nebo do půlnoci před začátkem platnosti

www.cd.cz

České dráhy

Národní dopravce

Užijte si cestu

Můj vlak/můj čas

PRAHA-VÍDEŇ od 372 Kč

Cestování si má člověk užívat plnými doušky. Sklenku vína, klid na práci nebo večeři ve dvou si ale vychutnáte jenom ve vlaku. Unaveným řidičům na přeplněných dálnicích skutečně není co závidět.

www.cd.cz

ÖBB

České dráhy
Národní doprava